

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กฤษณ์ ทองเลิศ. สื่อมวลชนการเมืองและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สวนทองถิ่น
กรกฎาคม 2539.

การ์ตูนลามกภัยเจียบของเยาวชน. 27 เมษายน 2540. กรุงเทพธุรกิจ : 12

การ์ตูนโป๊ : การ์ตูนในมายาภาพ มายาภาพในการ์ตูน. นิตยสารลานโพ, มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 (สิงหาคม - กันยายน 2540) : 21 - 27

กิตติ กันภัย. ลักษณะการสร้างฝันจินตนาการทางเพศในสื่อมวลชนไทย. วิทยานิพนธ์
ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2535.

เดโช สนวนานนท์. จิตวิทยาทั่วไป. โอเดียนสโตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล, 2529.

ธงชัย สันติวงษ์. การตลาดโลกาภิวัตน์. พิมพ์ครั้งที่ 1: กรุงเทพฯ ฯ ไทยวัฒนาพานิชจำกัด
, 2539.

ธรรมจักร อยู่โพธิ์. การศึกษาระดับความชอบและพฤติกรรมการบริโภคหนังสือการ์ตูน
ญี่ปุ่นของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต
ภาควิชาสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ธุรกิจหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น .17 มิถุนายน 2538. ผู้จัดการรายวัน : 19

นพพร สุวรรณพานิช. เปลือยฝึกขามูไร. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ ฯ, 2538.

นภดล ลิ้มสุรัตน์. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาตอนปลายสายสามัญในสวนกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิตแผนกวิชา
จิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

พรพนิต พ่วงภิญโญ. บทบาทของหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน.
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

พรพิมล จันท์พลับ. เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 3. พระนครศรี-
อยุธยา : คณะเกษตรศาสตร์ บางพระ(วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา), 2531.

- พิมพ์พร ยี่งยง. ข่าวและภาพเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์
รายวัน : วิเคราะห์เปรียบเทียบข่าวสดกับมติชน . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
 ภาควิชาการหนังสือพิมพ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- เมตตา กฤตวิทย์, พัทณี เขยจรรยา และ ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์. แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์.
 พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล. 2530.
- ลลิตา ยูวนากร. การวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือการ์ตูนสำหรับวัยรุ่นที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- ลีนา ลิ้มอภิชาติ. ความคาดหวังและความพึงพอใจในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อการ
ประชาสัมพันธ์ภายในมหาวิทยาลัยรามคำแหงของนักศึกษาและบุคลากร.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2527.
- วัลลภ ตังคณานุรักษ์. 5 สิงหาคม 2540 . ข่าวสด : 16.
- วัลลภ ปิยะมโนธรรม, นักจิตวิทยา , สัมภาษณ์ 8 มกราคม 2540 .
- สมพงษ์ ศิริเจริญ และ คนอื่นๆ . คู่มือการใช้สื่อทัศนวัสดุ. ทรู งบประมาณนคร : โครงการ
 พัฒนาการศึกษาระทรวงศึกษาธิการ, 2506.
- สวัสดี เรื่องพิเศษ. วรรณกรรมสำหรับเด็ก . กรุงเทพมหานคร. คณะมนุษยศาสตร์
 วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน , 2520.
- สุกัญญา ตีระวนิช และ นันทริกา คุ่มไพโรจน์ . อิทธิพลของสื่อต่อเด็กในกรุงเทพมหานคร.
 รายงานสรุปผลสัมมนาทางวิชาการ เรื่องการสื่อสารเพื่อเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ:
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- สุชา จันทน์เอม. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชจำกัด, 2539.
- สุรางค์รัตน์ ณ พัทลุง. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาสุขศึกษาของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โดยการสอนด้วยหนังสือการ์ตูนกับการสอนแบบ
ดั้งเดิม . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2521.
- สุวรรณ สันคติประภา. พฤติกรรมการอ่านและเลือกอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นของเด็กไทย.
 วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต วารสารและสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 , 2532.

โสมนัส สุจริตกุล. การศึกษากลยุทธ์และการผลิตนิตยสารสำหรับเด็ก. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาการหนังสือพิมพ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
,2537.

หทัย ตันหยง. การผลิตหนังสือสำหรับเด็ก. แผนกเอกสารและการพิมพ์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. พิษณุโลก , 2525.

ภาษาอังกฤษ

Alkin , Charles K. Anticipated Communicate and Mass Media Information Seeking.
Public Opinion Quarterly , New York : The Free Press,1973.

Danbury, con. The Encycoppedia American. 1972.

G.W. Alport. A Handbook of Social Psychology Worcester: Clark University Press,
1935 , p 810.

H. Childs, "By Public Opinion I mean..." .In R.O. Carlson(ed) Communication and
Public Opinion Quarterly Leader . New York : Praeger Publishers, 1975.

Jum.C. Nunnary, Attitude Scales. Test and Measurement New York : Mc Grow - Hill
Book Co, 1958 : p 300.

Klapper, Joseph T. The Effect of Mass Communication. New York : The Free Press,
1982

Roberton, Zelinki And Ward , Comsummer Behaior. U.S.A. : Scott, Foreman And
Company, 1987 : p 141.

Rubenstein, Judith Selig. A Compatison Between Student Interest and Book
Information in Sex Education For Teenagers. Publication No A&C 7504916.
Harvard University (0084), February 1975.

Stuart Berg, Flexner, Editor in chief . The Random House Dictionary of The English
Language. 2 nd ed. p 288.

Theodore M. Newcomb, Social Psychology. New York : Dryder press, 1954 ,p 128.

William, R.E. Encyclopeda Americana .Vol. 5. New York : Americana
Corporation,1972.

ภาคผนวก.ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง... การเปิดรับหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศของวัยรุ่นในเขต กทม. กับ
ทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์

ตอนที่ 1. สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบ

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุปี

3. การศึกษา

กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน.....

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่.....

แผนก

4. ศาสนา

พุทธ คริสต์
 อิสลาม อื่นๆ (โปรดระบุ)

5. ภูมิลำเนา

กรุงเทพฯ ต่างจังหวัด

6. ที่พักอาศัยในปัจจุบัน

เขตเมือง กทม.
 เขตชานเมือง กทม.
 นอกเขตกทม./ในเมือง
 นอกเขตกทม./ในชนบท

7. ปัจจุบันพักอาศัยอยู่กับใคร

พ่อแม่ อยู่คนเดียว
 พี่, น้อง อยู่กับเพื่อน
 ญาติ, ผู้ปกครอง อื่นๆ(โปรดระบุ)

8. รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองและจากรายได้อื่นๆเมื่อหักค่าอาหาร, ค่ารถและค่าที่พักอาศัยเหลือ
เงินที่ใช้จ่ายส่วนตัวจำนวนเท่าไรต่อเดือน

ต่ำกว่า 1500 บาท มากกว่า 1,500 - 2,000 บาท
 มากกว่า 2,000 - 2,500 บาท มากกว่า 2,500 - 3,000 บาท
 มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศ

9. ท่านเคยอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศหรือไม่

- เคย ไม่เคย (ถ้าไม่เคยข้ามไปตอบข้อ 16)

10. ท่านเคยอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นเรื่องใดบ้างในต่อไปนี้ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- HEN ไซกวนกะทะ สอนหนูให้รู้จักรัก (PRETTY GIRLS)
 MEN GOLDEN BOY MAMA VIRGIN
 WOMEN GOLDEN GIRL เวิร์ลจิง แสบคุณสอง
 โนอาร์ ชินจังจอมแก่น CIRCLE GAME
 FISHING BOY ทาร์จิง พรพรหมอลหม่าน

11. ปกติท่านอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่กล่าวมาแล้วในช่วงต้นบ่อยแค่ไหน

- ทุกวัน สัปดาห์ละครั้ง (ทุกสัปดาห์)
 เดือนละครั้ง เดือนละสองครั้ง
 แล้วแต่โอกาส อื่นๆ (โปรดระบุ).....

12. เวลาที่ท่านอ่านส่วนมากจะอ่านตามสถานที่ใด

- ห้องเรียน
 สถานที่มืดซิด เช่น ห้องนอน หรือ ห้องน้ำ
 สถานที่ใดก็อ่านได้หมดแล้วแต่สะดวก เช่น บนรถเมล์ ร้านอาหาร เป็นต้น
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

13. ปกติท่านได้อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นข้างต้นมาจากแหล่งใด

- ซื้อเองตามแผงหนังสือ
 ยืมเพื่อนมาอ่าน
 เช่าจากร้านเช่าหนังสือการ์ตูน
 จากพี่ , น้อง หรือญาติ
 อื่นๆ(โปรดระบุ).....

14. ท่านเคยซื้อหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นเหล่านี้ด้วยตนเองบ้างไหม

- เคย ไม่เคย

15. ท่านชอบการ์ตูนญี่ปุ่นเหล่านี้หรือไม่

- ชอบ ไม่ชอบ

16. ถ้าท่านไม่เคยอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศ เหตุใดจึงไม่อ่าน (ถ้าเคยเข้าไปตอบข้อ 17)

- เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องหยาบโลน ลามก อนาจาร
- เพราะ พ่อแม่ผู้ปกครองไม่ให้อ่าน
- เพราะ ไม่สนใจเห็นว่าเป็นเรื่องไร้สาระ
- เพราะขัดกับศาสนา
- เพราะไม่ทราบว่ามีหนังสือการ์ตูนประเภทนี้
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

17. ท่านคิดว่าเป็นเรื่องอับอายหรือน่าปิดบังหรือไม่ที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นเหล่านี้

- ควรปิดบัง ไม่ควรปิดบัง

เพราะ.....

18. ท่านคิดว่าประสบการณ์ทางเพศ หรือเรื่องราวทางเพศ เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องเรียนรู้ หรือศึกษาจากหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่กล่าวมาแล้วในช่วงต้นหรือไม่

- จำเป็น ไม่จำเป็น

เพราะ.....

19. ท่านคิดว่าเพศใดควรศึกษา หรืออ่านประสบการณ์ทางเพศจากหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาในลักษณะดังที่กล่าวมาแล้วในช่วงต้น

- เพศชาย เพศหญิง
- ทั้งเพศหญิงและเพศชายควรศึกษา

20. ผู้ปกครองของท่านอนุญาตให้อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นเหล่านี้หรือไม่

- อนุญาต ไม่อนุญาต

21. ในเวลาที่ท่านมีปัญหาหรือข้อข้องใจในเรื่องที่เกี่ยวกับเพศท่านจะปรึกษาใคร

- เพื่อน พ่อแม่
- พี่น้อง อาจารย์
- สื่อมวลชน เช่น เขียนจดหมายไปถามตามคอลัมน์ตอบปัญหาต่างๆ, รายการวิทยุ ฯลฯ
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

➔ ยังมีต่อส่วนที่ 3 ในหน้าถัดไป

ตอนที่ 3 ทศนคติที่มีต่อเรื่องเพศสัมพันธ์

ท่านเห็นด้วยกับเรื่องต่างๆเหล่านี้มากน้อยเพียงใด

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<p>♥ทศนคติในเรื่องเพศศึกษาทั่วไป</p> <p>22. ท่านคิดว่าการหาความรู้ในเรื่องเพศสัมพันธ์ในปัจจุบันเป็นสิ่งจำเป็น</p>					
23. เรื่องเพศเป็นเรื่องที่แสนจะธรรมดาไม่ใช่เรื่องหยาบโหลนที่เราไม่ควรพูดถึงในที่สาธารณะ					
24. อวัยวะสืบพันธุ์และหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์ไม่ใช่เรื่องน่ารังเกียจที่จะกล่าวถึง					
25. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการผ่อนคลายความเครียดของอารมณ์เพศ					
26. ท่านคิดว่าการกอด และการจูบกันเป็นการแสดงออกให้เห็นถึงความรักของคนสองคน					
<p>♥ทศนคติเกี่ยวกับการใช้ชีวิตคู่ของผู้หญิงและผู้ชาย</p> <p>27. ท่านเห็นว่าการมาใช้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกันและมีเพศสัมพันธ์กันระหว่างผู้หญิงและผู้ชายก่อนการแต่งงานเป็นสิ่งที่ดีเพราะทำให้สามารถเรียนรู้การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันและได้ศึกษาอุปนิสัยของทั้งสองคนว่าสามารถเข้ากันได้หรือไม่</p>					
28. ท่านเห็นด้วยว่าก่อนการมีเพศสัมพันธ์ควรมีการป้องกันโดยใช้ถุงยางอนามัยหรือยาเม็ดคุมกำเนิด					
29. ท่านคิดว่าการทำแท้งเป็นวิธีการแก้ปัญหาก็ถูกต้องถ้าหากเกิดการผิดพลาดและตั้งครรถ์ขึ้นมาและท่านยังไม่พร้อมที่จะมีบุตร					

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<p>♥ ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ</p> <p>30. ท่านคิดว่าการไปเที่ยวตามสถานบันเทิงอย่าง อาบอบนวด หรือคาราโอเกะที่มีผู้หญิงคอยให้บริการ เป็นเรื่องที่น่ารังเกียจ</p>					
<p>31. ท่านคิดว่าการไปเที่ยวและรู้จักคนแปลกหน้าตามสถานบันเทิงยามราตรีและมีเพศสัมพันธ์กันเป็นเรื่องที่ไม่เสียหายหากทั้งสองฝ่ายต่างพอใจซึ่งกันและกัน</p>					
<p>32. ท่านเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันหรือที่เรียกว่ารักร่วมเพศเป็นสิ่งที่ผิดปกติและน่ารังเกียจ</p>					
<p>33. ท่านคิดว่าพวกที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์มากที่สุดคือพวกที่มีความสำส่อนทางเพศ</p>					
<p>♥ ทัศนคติเกี่ยวกับสื่อมวลชน</p> <p>34. ท่านคิดว่าพฤติกรรมทางเพศของตัวละครที่เรามักพบเห็นตามสื่อต่างๆ ทั่วประเทศส่วนใหญ่ก็นำมาจากชีวิตจริง</p>					
<p>35. ปัจจุบันในหนังและในละครส่วนใหญ่จะมีฉากเลิฟซีนประเภทนี้ ท่านคิดว่ามีมากเกินไปจนความจำเป็นสำหรับคนดู</p>					
<p>36. ท่านเคยเห็นคนในครอบครัวของท่าน เช่น พ่อแม่, พี่น้อง, ญาติ เป็นต้น ดู วีดีโอ, อ่านหนังสือโป๊ๆ และมีสิ่งเหล่านี้เก็บไว้ในบ้าน</p>					

ภาคผนวก.ข
ตัวอย่างบทความ

SOURCE 29 146 10 กรุงเทพมหานคร 97 032908
 PAGE 12 DATE 27 มีนาคม 2540
 CATEGORY CODE

การ์ตูน ลามก ภัยเงียบของ เยาวชน

เมื่อสิบปีปีก่อน เจ้าหญิงนิทรา สโนว์ไวท์กับคนแคระ ทั้งเจ็ด, หุ่นน้อยหวมกแดง, ซินเดอเรลลา นางเอกในการ์ตูนเหล่านี้เป็นแบบอย่างที่ดีๆ หรือหญิงสาวสมัยนั้นไม่ฝันอยากจะเป็น ยากสาวงามและแสนดีให้ได้อย่างนั้น

ปัจจุบัน ปีค.ศ.1997 หรือพุทธศักราช 2540 นางเอกพระเอกในฝันของเยาวชนได้เปลี่ยนไปแล้ว เด็กผู้ชาย อาจจะไปคลั่งไคล้อยากเป็น ไมเคิล จอร์แดน นักบาสระดับโลก ถ้าเขาเป็นนักอ่านด้วยหนังสือที่อาจหิบบ้าง อาจจะเป็นการ์ตูนเรื่อง สแลมดังก์ การ์ตูนที่มีอิทธิพลให้เด็กรักในเกมนักกีฬา ส่วนเด็กผู้หญิงอาจจะยังหลงใหลการ์ตูนตาหวานอยู่เช่นที่เคยเป็น

ผู้ใหญ่ส่วนมากคิดว่าหนังสือการ์ตูนเป็นสื่อที่เหมาะสมกับเด็ก หากเด็กจะอ่านหรือซื้อการ์ตูนสักเล่มก็ไม่ไช่เรื่องแปลกอะไรแน่ละ...เมื่อมีเล่มแรกก็ต้องมีเล่มที่สองที่สามตามมา เพราะหาซื้อได้ง่ายดายไม่ต่างจากซื้อขนม นอกจากนี้ยังมีเรื่องให้เลือกอ่านมากมายตามแต่รสนิยม ไม่ว่าจะเป็นที่รักหวานจ้อย พ่อแม่แม่งอน... ลึกกลับคืนแดน สยดสยอง บูล้างผลาญ

เราอาจจะไม่ได้ใส่ใจอะไรมากนักเมื่อเห็นเด็กหิบบ้าง หนังสือการ์ตูน แต่เห็นว่ามันเป็นการดู ก็เลิกสนใจแล้ว สิ่งที่กำลังจะบอกเล่าต่อไปนี้นี้ให้คุณคิดหรือรู้สึกอะไรบ้างไหม

เด็กหญิงอายุราว 13-14 ปี ผมสั้นเห็นต้นคอกขาว หน้าใส รวากับตุ๊กตา แต่งชุดนักเรียนถูกต้องตามกฎหมายของ กระทรวงศึกษาธิการ มีแวตีสาวอวดตัวนอนอยู่ใกล้ๆ นั่งกินขนมพลวง อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นไปพลาง อยู่บนชิงช้า เมื่อคุณเข้าไปชะโงกดูการ์ตูนเล่มนั้นแล้วพบว่าภาพในหนังสือเป็นอย่างนี้

เอละซิ! ทำอย่างไรดีละในเมื่อการ์ตูนกลายเป็นยาหล่อมประสาทที่เคลือบฉาบไปด้วยความหวานหอมของน้ำตาลหลากสี เมื่อพลิกผ่านแต่ละหน้า อันตรายแสนหวานก็ค่อยๆ กัดกลืนกินสมองและความงามในใจคนกินอย่างช้าๆ

เรากำลังจะกล่าวถึงหนังสือการ์ตูนประเภทหนึ่ง ที่มีชื่อเรื่อง ล่อแหลม ภาพปกความหวาน กระตุ้นต่อมความอยากรู้อยากเห็น ของผู้ชายวัยตรู่

ถ้าเดินไปที่ร้านขายหนังสือทั่วไปแล้วได้เห็นการ์ตูนเรื่อง คิราร่า, HEN, Goldenboy, Goldengirl, 2 สาว 1 หวย, Women, Men, ไซกวน ฯลฯ เราคงเดาเนื้อเรื่องในเล่มไม่ออก แต่ถ้าคลิปกเปิดอ่าน ผู้ใหญ่หลายคนอาจจะต้องใจหายวาบ (ตกใจหรือดีใจเป็นอีกเรื่อง) ภาพที่แสดงถึงการเส้าโลมของ มนุษย์ชายหญิง เช่น ยอดอกผู้หญิงอยู่ในปากผู้ชาย, ภาพผู้ชายชุกหน้าลงไปในหว่างขาผู้หญิง จนกระทั่งภาพการร่วมเพศต่างๆ ไม่ต้องมีการอธิบายเราก็กู้ว่าเกิดอะไรขึ้นเพราะภาพหนึ่งรูป ภาพแทนคำได้นับพัน

สิ่งที่น่าสนใจมาขอคิดอีกอย่างหนึ่งคือ ภาพที่ออกมาในการ์ตูนเหล่านี้มักเป็นภาพผู้หญิง แสดงสัดส่วนศีรษะการโชว์อวัยวะเพศ (กตัญยทางเพศหรือไม่) เรียกว่าถ้าไม่มีการเซ็นเซอร์ด้วยตัวหนังสือที่ใช้แทนเสียง เช่น อืม... อ่า... หมืม... ชืดแล้วละก็รูปท่อนี้คือพวกนี้ต้องอยู่ในกลุ่มของหนังสือเรท X เป็นแน่แท้ การเซ็นเซอร์เพียงเท่านั้นห้ามได้เพียงประสาทดตา แต่ไม่สามารถปิดกั้นจินตนาการของคนอ่านได้

แม้จะบอกว่าในเล่มไม่ได้ใช้สำนวนภาษาที่ปลุกเร้าความรู้สึกทางเพศ แต่เนื้อเรื่องก็หมกมุ่นอยู่กับเรื่องของ ความปรารถนา และการปลดปล่อยความใคร่ ซึ่งฉายให้เห็น ภาพคนหนุ่มสาว ของชนชาติที่เป็นที่มาของการ์ตูน พวกนี้ ในปัจจุบัน

เราไม่ได้เปิดเบือนว่า การแสดงความต้องการทางเพศ ของผู้หญิงอย่างถูกที่ถูกทาง เป็นเรื่องผิดบาป แต่การเสนอ เรื่องราวและสร้างภาพผู้หญิงเช่นนี้ อาจมีผลต่อทัศนคติ ความเข้าใจในเรื่องเซ็กซ์ ให้เปิดเบือนไปได้ เมื่อผู้อ่านยังไม่มี วุฒิภาวะ

นอกเหนือจากเรื่องความรักระหว่างหนุ่มสาว และ ความสัมพันธ์ทางเพศที่การ์ตูนสื่อว่าเป็นทางออกทางเดียว ของชีวิตแล้ว ยังมีเนื้อหาที่ปกป้องถึงความรุนแรง ไร้เหตุผล บางเรื่องเสนอพฤติกรรมทางเพศที่ผิดจารี เช่นการร่วมเพศ กับสัตว์ และการทรนทานฝ่ายตรงข้ามก่อนร่วมเพศ ส่วนใหญ่ จะเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับวัยเรียน วัยทำงานที่แสวงหาศู

“...อ่านแล้วเกิดอารมณ์ วิจารณ์ได้บ้าง”

ต่อจากหน้า 1

เราอาจจะยังไม่สามารถสรุป ได้ว่า หากเยาวชนที่วุฒิภาวะยังไม่ พร้อม ความเข้าใจเรื่องเพศยังไม่ดี พอ อ่านเข้าเขาจะเห็นดีเห็นงาม ทดลองกระทำ ตามหรือไม่ แต่อย่าง ใดสภาพเช่นนั้นจะต้องกรุ่นอยู่ใน ความทรงจำ ซึ่งเขาสามารถนำมา อกไปใช้ได้เลย

เมื่อกฎหมายลิขสิทธิ์ถูกนำ มาใช้ สำนักพิมพ์ที่ลักลอบพิมพ์อย่าง ผิดกฎหมายก็ค่อยๆ หายไป มีผู้กล่าวว่า เพราะ การ์ตูนดี ถูกซื้อลิขสิทธิ์อย่าง ถูกต้องตามกฎหมาย จึงหลงเหลือแต่ การ์ตูนไปเปลือยรุนแรง ดิบเถื่อน ที่ กำลัง ได้รับความนิยมนิยมจากประชาชน บางกลุ่มในประเทศญี่ปุ่น (บางเรื่อง ถูกนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์) สำนัก พิมพ์ พวกนี้มองเห็นผลประโยชน์ มากมาย ที่จะกอบโกยได้จากความรู้เท่า ไม่ถึงการณ์ของเด็ก จึงลักลอบพิมพ์ อย่างผิดกฎหมาย

สรุปได้ว่าหนังสือเหล่านี้ผู้ผลิต นำเสนอสู่สาธารณะด้วยเหตุผลทาง ธุรกิจโดย มิได้คิดถึงผลเสียที่จะ เกิดขึ้นในสังคม ประกอบกับบ้านเรา เมืองเรา ยังไม่มีมาตรการในการ ควบคุมที่เข้มแข็งพอ อีกทั้งการสร้าง สำนักให้กับผู้คนในสังคมก็ถูกละเลย การ์ตูนประเภทนี้จึงวางขายเกลื่อน เมือง ให้เยาวชนหน้าใสๆ มีอ่านกัน แทบทุกบ้าน

สำนักพิมพ์อาจจะลุกขึ้นมา ปกป้องตัวเอง ว่าได้แสดงความรับผิดชอบ โดยการ พิมพ์ที่ปกว่า 'การ์ตูน ชุดสำหรับ มหาวิทยาลัย' หรือ การ์ตูนเรื่องนี้ไม่เหมาะกับเยาวชน นั้นเป็นการป้องกันห้ามปรามหรือ ยั่วยุ สิ่งนี้ช่วยอะไรได้บ้าง ในเมื่อ บ้านนี้เมืองนี้ใครๆ ก็สามารถซื้ออ่าน ได้ ไม่ว่าจะลูกเล็กเด็กแดง ขอให้ มี เงินเถอะ

ไม่ต่างอะไรกับการติดป้าย หน้าตู้ขายนุหรี่ว่า ห้ามจำหน่ายให้กับ เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ก็เห็นบ่อยๆ ว่า พ่อแม่ที่ ใช้ลูกวิ่งโหรงๆ ไปซื้อ

นุหรี่ เพราะฉะนั้นผู้ซื้อหนังสือการ์ตูน พวกนี้ จึงมีทั้งที่เป็นกลุ่มเป้าหมายตาม ที่ระบุไว้บนปก และเด็กนักเรียนทั้ง ม.ต้น ม.ปลาย

มนุษย์มีความอยากรู้อยากเห็น เป็นธรรมชาติ การที่ประทับ ตรา 'การ์ตูนชุด สำหรับ มหา วิทยาลัย' หรือ การ์ตูน เรื่องนี้ ไม่เหมาะกับ เยาวชน ย่อม ยั่วยุไฟแห่ง ความอยากรู้ให้ ลุกโผลง รวม ทั้งสังคมไทย

พยายามหลีกเลี่ยงที่จะ ปก ปิดเรื่องเซ็กซ์ แต่มันก็หลุดรั่ว ออกมาจากสื่อ ต่างๆ จนได้ ถ้ามีการเฝ้าตาม ด้วยความ อยากรู้ตาม ประสาเด็ก

ผู้ปกครองก็จะบอกปิดแบบขอไปที ด้วยการให้ข้อมูลที่ผิดพลาด

ในเมื่อเซ็กซ์เป็นเรื่องที่ปิด ไม่มิด ครั้นจะเปิดทั้งหมดก็ไม่ควร เซ็กซ์จึงไม่ต่างไปจากยาอันตราย ที่ควรใช้ต่อเมื่อเจ็บป่วย และเกิดโทษ แน่นนอนเมื่อใช้ผิด เพราะฉะนั้น การบอกให้รู้ และเข้าใจเรื่องเซ็กซ์ น่าจะใช้วิธีการเดียวกับการเก็บยา อันตรายให้พ้นมือเด็ก

จากสำรวจผู้อ่านที่เป็นกลุ่ม เป้าหมาย ทั้งเพศหญิงและชาย และผู้ชาย พบว่าการ์ตูนประเภทนี้ กำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก แผลงการ์ตูนในศูนย์การค้าย่าน อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิและร้านหนังสือ ย่านสำโรงให้ข้อมูลว่าเหมือนกันว่า เรื่องที่กำลังขายดีขณะนี้คือ "Women" ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ทั้งวัย มัธยมและมหาวิทยาลัย

จะมีบางส่วนที่ไม่ได้ลงทุนซื้อ เองแต่ใช้วิธีการต่อคิวจากเพื่อน หรือไม่ก็เช่าจากร้านหนังสือให้เขาก็มี แสดงว่าการ์ตูนเหล่านี้ได้กระจายเป็น วงกว้าง

นรากร (สงวนนามสกุล) นัก ศึกษายาย วัย 21 กล่าวว่ เขาอ่าน

แต่ไม่ได้ซื้อเอง ยืมเพื่อนอ่านและติดตามอ่านจากเพื่อน หรือไม่ก็เปิดอ่านตามร้านหนังสือ และถ้าคิดจะซื้อคงดูชื่อเรื่อง ชื่อคนแต่ง ส่วนพฤติกรรมในหมู่เพื่อนฝูงของเขานั้นผู้ชายจะเป็นคนซื้อ ผู้หญิงชอบอ่าน

เจ้าของร้านหนังสือเช่าแห่งหนึ่งย่าน บางกะปิ กล่าวว่าการที่มากเข้าอ่านนั้นมีตั้งแต่อายุประมาณ 13 ปีขึ้นไป เขาเองก็ให้เขาเพราะเป็นอาชีพ ไม่รู้เหมือนกันว่าจะห้ามปรามได้อย่างไร เพราะถ้าพูดอะไรออกไปเขาอาจจะเสียลูกค้า

ทางด้านลูกค้ายที่อ่านเพราะเรื่องดัง มีคนอ่านเยอะ สำหรับหนังสือที่เขียนว่า "สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัย" อ่านเรื่อง "Hen" เป็นเรื่องแรก แล้วก็ตามอ่านเรื่องอื่นๆ ต่อ

ทิพย์ นักศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เปิดใจว่าซื้ออ่านเพราะส่วนลึกก็อยากอ่าน อยากรู้เรื่องเพศ เป็นทางระบายอารมณ์ อ่านแล้วเกิดอารมณ์ก็ระบายได้บ้าง อ่านแล้วถ้าถูกใจก็จะซื้อต่อ แต่ถ้าไม่ถูกใจก็ไม่ซื้อ ที่ไม่ถูกใจคือ บางเรื่องปกภาพโป๊ แต่อ่านแล้วเนื้อเรื่องข้างในไม่โป๊ เหมือนโดนหลอกรู้สึกผิดหวัง

ไม่น่าซื้อเลย ซื้อเพราะปกและชื่อเรื่อง เช่น Women อยากรู้ว่าเขียนเกี่ยวกับเพศตัวเองอย่างไร แล้วก็ได้แง่คิดจากการอ่านว่า ผู้หญิงต้องระวังตัวอย่างไร พออ่านเรื่องพวกนี้มากก็ทำให้รู้ว่าเรื่องราวด้านเซ็กซ์มีหลายแบบ มีพฤติกรรมแปลกๆ สื่อออกมาทางการ์ตูน มีทั้งแอบซ่อนและโจ่งแจ้ง

จุ่มและหนุ่ย นักศึกษาสาวจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แสดงความคิดเห็นพ้องกันว่า ที่ผู้หญิงอ่านมากเพราะคิดว่า ผู้ชายอ่านได้ผู้หญิงก็ต้องอ่านได้ ผู้หญิงต้องเรียนรู้เรื่องเซ็กซ์ให้เท่าทัน จึงอ่านเพื่อหาวิธีผูกมัดใจผู้ชาย และคิดว่าเพราะการแสดงออกเรื่องเซ็กซ์ของผู้หญิงไม่เป็นที่ยอมรับในสังคม การเที่ยวของผู้หญิงยังไม่เป็นที่ยอมรับ จึงระบายออกทางการ์ตูน หนังสือพวกนี้แทน

จักร นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 ผู้เป็นคอการ์ตูนญี่ปุ่นอย่างเหนียวแน่น วิเคราะห์พฤติกรรมการ์ตูนของผู้หญิงว่าเป็นเพราะความเก็บกดและอาจเป็นเพราะความนิยม มันก็เหมือนเหมือนไวรัล เด็กมัธยม

คนหนึ่งอ่านอีกหลายคนต้องอ่าน ต้องติดตามแล้วมาคุยกันในกลุ่มเพื่อน คิดว่าเป็นกระแสบูบับแล้วก็หายไป ส่วนเหตุที่ทำให้ผู้ชายไม่ค่อยซื้อเพราะผู้ชายหันไปทำอย่างอื่นมากกว่า เช่น ดูวิดีโอ เรท X. เห็นผู้หญิงศูนย์วัฒนธรรมญี่ปุ่น ซึ่งเป็นสถาบันที่ส่งเสริมทางด้านวัฒนธรรม พูดถึงเรื่องการอ่านของชาวญี่ปุ่นว่า 50 % คนญี่ปุ่นมีนิสัยรักการอ่าน จึงทำให้ประชากรญี่ปุ่นชอบการอ่านเพราะไม่ต้องซื้อสิริเรียส การ์ตูนจึงเป็นที่นิยม ญี่ปุ่นแบ่งการ์ตูนเป็นหลายระดับ จำแนกตามเนื้อหาสาระ ไล่เลย

การ์ตูนเด็ก เช่น โดราเอมอน สำหรับเด็กเล็ก ไม่เป็นพิษภัย เนื้อเรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน การไป โรงเรียน การดูแลตัวเอง

การ์ตูนวัยรุ่น เนื้อหาเกี่ยวกับวัยเรียน การคบเพื่อน การ์ตูนของผู้ใหญ่ รวมถึงวัยรุ่นระดับปลาย เป็นเรื่องชีวิตของคนทำงาน แต่งงานแล้วปัญหาของชีวิต

การแบ่งประเภทของการ์ตูนหรือหนังสือต่างๆ นี้รัฐบาลไม่ได้ยุ่งเกี่ยว สำนักพิมพ์ผู้ผลิตจะแบ่งเอง โดยจะมี สมาคมผู้บริโภคคอยเป็นหูเป็นตาและขอร้องไปยังผู้ผลิต

สำหรับผู้ชายรายย่อยจะจัดแบ่งมุม เช่น มุมการ์ตูนสำหรับผู้ใหญ่ ถ้าเด็กมาซื้อจะไม่ขายให้ และทางสถาบัน ครอบครัวก็คอยดูแล ทางญี่ปุ่นเป็นห่วงเรื่องเซ็กซ์และความรุนแรงเป็นอย่างมาก ถ้าจะถามถึงเรื่องของกฎหมายควบคุมการขาย เขาไม่ได้ระบุเอาไว้ แต่ใช้สำนักของคนในสังคมเป็นเครื่องมือในการจัดการ

ในญี่ปุ่นจะมีการ์ตูนเพื่อการศึกษา นำเสนอข้อเท็จจริงโดยตัวการ์ตูน ทำให้เด็กรับรู้ผ่านการ์ตูน แต่มีอีกกลุ่มหนึ่งทำเพื่อเงิน เพื่อการขาย ผลผลิตการ์ตูนสะท้อนสันดานดิบประเภทนี้ออกมา

นอกจากนี้เรายังได้รับการยืนยันว่า พื้นฐานของการ์ตูนคือเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน แต่ละชาติก็จะแฝงข้อเท็จจริงและความรู้สึกไว้ในงาน คนญี่ปุ่นก็เหมือนชาวตะวันออกทั่วไป ที่ไม่นิยมแสดงความรู้สึกทางเพศในที่สาธารณะ แม้จะได้รับอิทธิพลจากชาติตะวันตกหลังสงครามโลกครั้งที่สองว่าเรื่องของเซ็กซ์เป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่ต้องปิดบังกัน ไม่ใช่เรื่องผิดปกติ

เมื่อได้ยืมได้ฟังเช่นนี้ ทำให้เราต้องย้อนกลับมามองดูตัวเอง ว่ากำลังเกิดอะไรขึ้นในบ้านเมืองเรา อันเป็นประเทศที่ใครๆ ต่าง ตะโกนใส่หูกันอยู่เสมอว่าเพียบพร้อมไปด้วยศีลธรรมจริยธรรม และมีวัฒนธรรม อันเป็นเอกลักษณ์

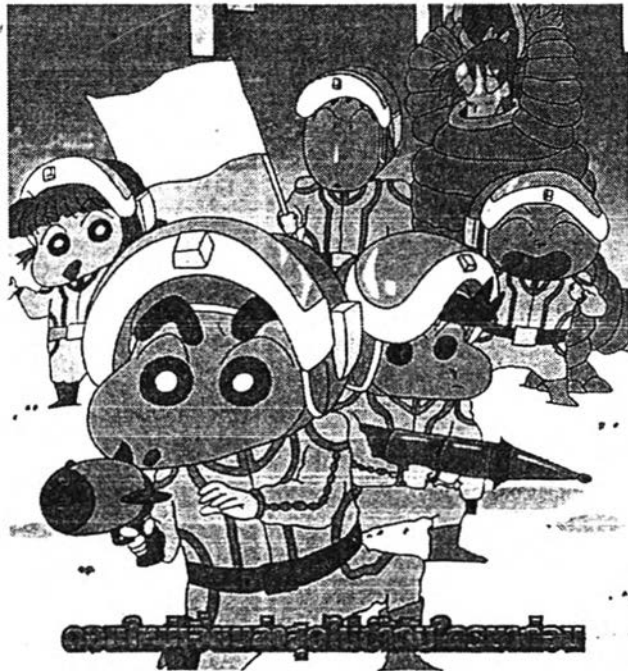
ที่สำคัญในขณะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 หล่นใส่หูคนในประเทศอยู่ในขณะนั้นนั้น จะมีผลทำให้ผู้ใหญ่หันมามองเห็นความสำคัญของเรื่องเล็กๆ อย่างเด็กกับการ์ตูนลามกนี้บ้างไหม

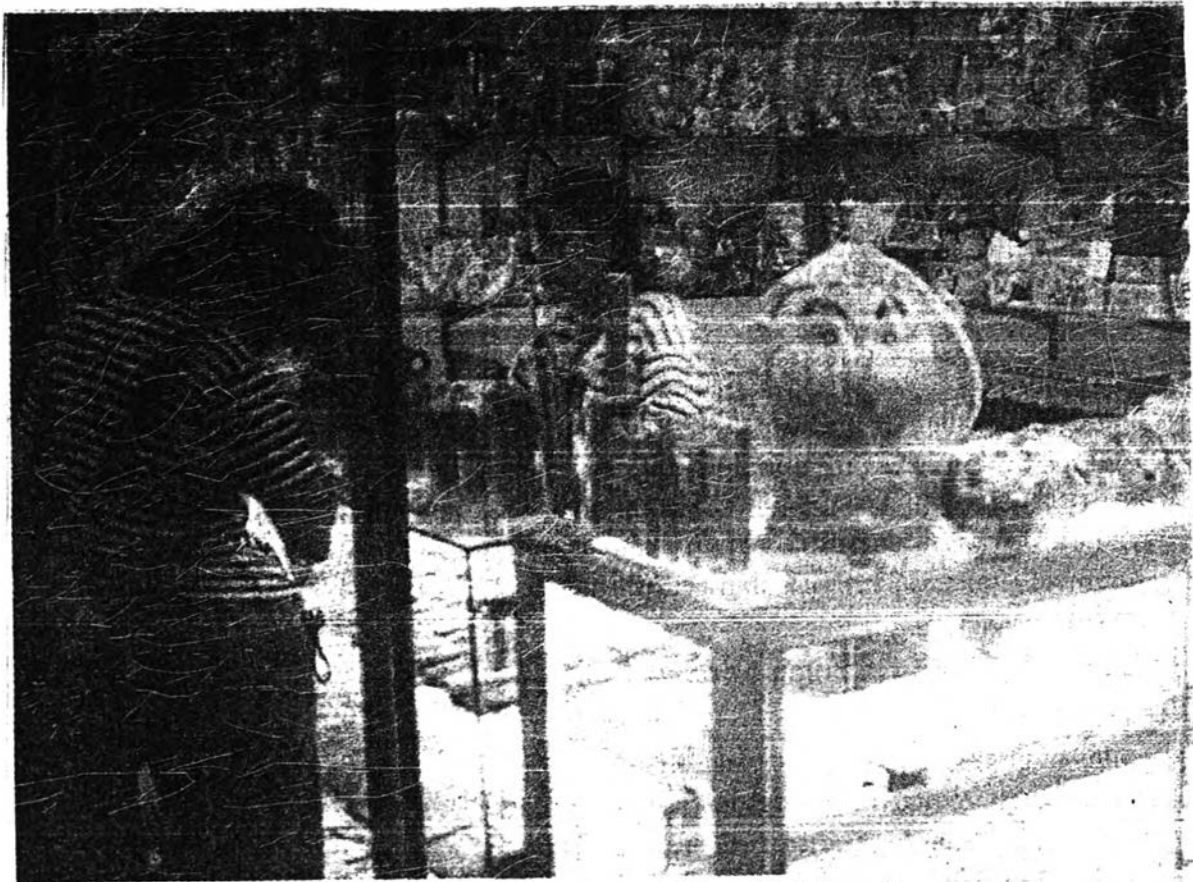
การตูน! - ตัวอย่างบางตอนของ 'ซินจัง จอมแก่น' หนังสือการ์ตูนที่เด็กไทยกำลังติดกันจนแถม ล่าสุดมีผู้ปกครองร้องเรียนมายัง 'ข่าวสด' เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องตรวจสอบเนื้อหาและการนำเสนอ เนื่องจากสื่อไปในทางไม่เหมาะสม

สำนักพิมพ์ฉบับนี้ **การ์ตูน 4 สี ๓๐๐เล่ม 40 บาท**

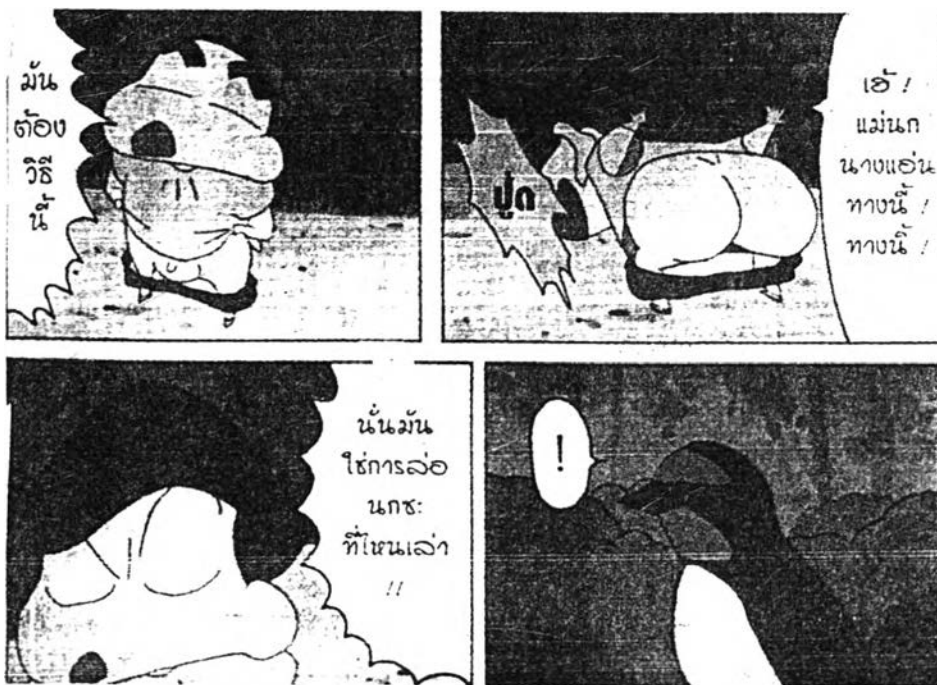
ซินจัง 4 จอมแก่น

ซินจัง - หน้าปกหนังสือ 'ซินจัง' การ์ตูนญี่ปุ่นที่เด็กไทยกำลังคลั่งไคล้ อย่างหนัก แต่ทว่า เนื้อหาดันสื่อไปในทางหยาบ โปน-ก๊าว ร้าว จนผู้ปกครองเกรงจะกระทบต่อลูกหลานจึงร้องเรียนมายัง 'ข่าวสด' คามข่าว

🏠 **อิตจั๊ด** - 'จีนจิ้ง' การ์ตูนขอมคฮิดในหมู่เด็กไทย ถึงขนาดมีพ่อค้าหัวโล่ผลิตสินค้าต่างๆ ที่มีรูปของจีนจิ้งออกมา ในภาพเป็นร้านย่านสยามสแควร์ที่ขายตุ๊กตาอมสินจีนจิ้ง ขณะที่ผู้ปกครองกำลังเป็นห่วงหาหยวนใจของการ์ตูนชุดนี้

🏠 **พีเรน** - ภาพในหนังสือการ์ตูน 'จีนจิ้ง' ที่แสดงความพิเรนของตัวละครจนกระทั่งด้วยการเน้นโชว์จุดหรือไม้กัโชว์กันแล้วขาดลมใต้ ถ้าตุ๊กตามูลนิธิด้านเด็กออกมาประณามการ์ตูนหยาบโลนชุดนี้แล้ว

พ่อแม่แห่ร้อง ลูกทึงทอนแถม ทั้งหนังสือ-ทีวี ทะเลิ่ง-โง่กริ่ม นักจิตบีอันทราย เด็กเลียนแบบ

การ์ตูนดัง “ซินจัง” ลาก
หมยาบโลนจนได้เรื่อง ผู้
ปกครองแห่ร้อง “ข่าวสด”
ลูกๆ ทั้งหญิงชายชอบอ่าน
จนติดงอม อ่านต่อหน้า 13

● ‘ซินจัง’ ต่อจากหน้า 1

แถม พอเปิดดูถึงกับหงะเพราะเนื้อหาตลกก็จริงแต่ส่วนใหญ่ล้วนแต่เป็นเรื่องเช็ช้แบบหมยาบโลน ตัวเอกเป็นเด็กวัยแค่ 4-5 ขวบแต่แกแฉดสุดๆ หัวันเด็กคิดนิสัยไม่คิดจากการดู วอนผู้รับผิดชอบช่วยเหลือด้วย ด้านนักจิตวิทยาชี้มีผลต่อเด็กแน่นอน เพราะกำลังอยู่ในวัยอยากรู้อยากเห็นและชอบเลียนแบบ เนะพ่อแม่ต้องอธิบายให้ลูกฟังว่าอะไรทำได้ทำไม่ได้ เผยเมืองไทยกำลังถูกรุกรานด้านวัฒนธรรม

ชาวบ้านแห่ร้องเรียนการ์ตูนดัง “ซินจัง” หมยาบโลนเกินพิภคหัวันเด็กๆ เลียนแบบครั้งนี้ เมื่อวันที่ 3 ส.ค. ผู้สื่อข่าวรายงานว่าในช่วงเวลาระยะนี้ปรากฏว่าได้รับการร้องเรียนจากพ่อแม่ผู้ปกครองเด็กหลายรายว่ากำลังมีการ

ดูญี่ปุ่นเรื่อง “ซินจัง” กำลังแพร่ระบาดอยู่ในหมู่เด็กนักเรียนโดยเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมฯ และชั้นประถมฯ ซึ่งการ์ตูนเรื่องดังกล่าวจัดเป็นประเภทตลกขบขัน และมีการเผยแพร่ทั้งในรูปแบบของหนังสือและภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ การ์ตูนดังกล่าวมักเสนอเรื่องราวแนวลามกอนาจาร โดยเฉพาะตัวละคร “ซินจัง” หรือชื่อจริงว่า “โอฮาระ ซินโนสุเกะ” ที่เป็นตัวเอกในเรื่อง เป็นเด็กชายอายุประมาณ 4-5 ขวบ เป็นนักเรียนชั้นอนุบาล มีนิสัยเจ้าเล่ห์ แก่แฉด ทะลึ่ง ซุกซนมาก มักสร้างเรื่องวุ่นวายเสมอโดยส่วนใหญ่จะมีเรื่องทางเพศเข้ามาเกี่ยวข้อง การร้องเรียนของผู้ปกครองส่วนใหญ่จะระบุว่า เนื้อหาในการ์ตูนไม่เหมาะกับเด็ก โดยเฉพาะเด็กเล็กฯ มีบางรายกล่าวว่า ลูกของคนซึ่งกำลังเรียนในชั้นอนุบาลก็คิดหนังสือดังกล่าว มักร้องขอให้ซื้อให้เป็นประจำ เมื่อคนเปิดดูก็ตอคใจเพราะเนื้อหาและภาพของการ์ตูนมีการแสดงออกเรื่องเพศอย่างโจ่งครึมในบางตอน กล่าวว่เด็กซึ่งยังแฉกแฉะไม่ออกจะลอกเลียนแบบ หัวันเกรงจะส่งผลให้เด็กได้รับนิสัยที่ไม่ดีติดตัวไป อยากรให้ผู้ที่รับผิดชอบพิจารณาหาทางแก้ไข

ต่อมาผู้สื่อข่าวได้ตรวจสอบหนังสือการ์ตูน “ซินจัง” พบว่าเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นไปคาตมที่ได้รับการร้องเรียนจากผู้ปกครองจริง เช่น มีตอนที่ซินจังจับหน้าอก มุดลอดหว่างขาของแม่ตัวเอง อบาน้ำร่วมอ่างเดียวกันโดยในภาพไม่มีกรปิดบัง รวมทั้งภาพและคำบรรยายที่สื่อเรื่องทางเพศอีกหลายภาพ

ผู้สื่อข่าวรายงานว่าสำหรับการ์ตูนเรื่อง “ซินจัง” เริ่มแพร่เข้ามาในประเทศไทยเมื่อประมาณ 2 ปีที่ผ่านมา ปัจจุบันมีการตีพิมพ์ออกจำหน่ายอย่างแพร่หลายโดยสำนักพิมพ์หลายแห่ง เป็นที่นิยมของแฟนการ์ตูน โดยเฉพาะวัยเรียนแทบทุกระดับ นอกจากนั้นยังมีการนำออกฉายทางโทรทัศน์ โดยสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 มีประชาชนจำนวนมากติดตามดูชนิดขาดไม่ได้ ทำให้กลายเป็นการ์ตูนที่มีคนรู้จักอย่างกว้างขวาง

ด้านนายกคิตติกร มีทรัพย์ นักจิตวิทยาชื่อดังให้ความเห็นเกี่ยวกับการ์ตูนชุดซินจัง โดยเฉพาะกรณีที่ผู้ปกครองร้องเรียนว่าลูกๆ ที่อยู่ในระดับอนุบาลและประถมศึกษาชอบอ่านว่า เมื่อพิจารณาถึงวัยของเด็กแล้วการ์ตูนเรื่องนี้ น่าจะส่งผลกระทบต่ออย่างแน่นอน โดยจะทำให้เด็กเกิดพฤติกรรมเลียนแบบ เปรียบเทียบได้กับซินจังเป็นเพื่อนคนหนึ่งเพราะวัยใกล้เคียงกัน เมื่อเพื่อนมีพฤติกรรมแบบใดก็จะทำให้เด็กเลียนแบบได้ เพราะเด็กวัยนี้จะชอบเลียนแบบเพื่อนอยู่แล้ว

นายกคิตติกรกล่าวด้วยว่า อีกสิ่งหนึ่งที่ทำให้การ์ตูนเรื่องซินจังได้รับความนิยมคือผู้เขียนใช้หลักจิตวิทยามาเขียน โดยวางตัวละครเอกคือซินจังให้มีอายุ 4-5 ขวบ ซึ่งตามทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการเด็กวัยดังกล่าวจะมีความอยากรู้อยากเห็นเรื่องเพศอยู่แล้ว ส่วนเด็กที่ผ่านหนังสือเมื่อมีตัวละครที่เหมือนตัวแทนความรู้สึกอยากรู้อยากเห็นจึงให้ความสนใจ

“คนเขียนการ์ตูนเขาเข้าใจเขียนออกมาโดยอาศัยหลักพัฒนาการของเด็ก จะเห็นว่าที่ผ่านมามีการ์ตูนหลายเรื่องที่เขาเข้ามาเมืองไทยแล้วได้รับความนิยมอย่างสูง เมื่อเรื่องใดได้รับความนิยมก็มีการเผยแพร่ทางสื่อหลายทางทั้งหนังสือ การ์ตูน โทรทัศน์ สีนค้ฯ ของแถมในสินค้ฯ ออกมาเป็นชุดๆ หลังจากเรื่องนี้ผมแน่ใจว่าต้องมีเรื่องอื่นๆ ติดตามมาอีก ซึ่งถ้ามองให้ดีแล้วจะเห็นว่าเป็นการรุกรานวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง” นายกคิตติกรกล่าว

ผู้สื่อข่าวถามถึงแนวทางการแก้ปัญหากรณีการ์ตูนซินจัง นายกคิตติกรกล่าวว่า ผู้ที่จะสามารถแก้ปัญหาได้คือพ่อแม่หรือผู้ปกครอง แต่ขอแนะนำว่าอย่าให้คำว่า “อย่า” กับเด็กเพราะจะทำให้เด็กเกิดการต่อต้าน ถ้าไม่สามารถห้ามไม่ให้ดูได้ พ่อแม่ควรใช้วิธีการแนะนำควบคู่ไปด้วย โดยอาจจะอธิบายสอดแทรกเข้าไปเมื่อมีภาพที่สื่อทางเพศออกมาก็อาจจะถือโอกาสอธิบายเรื่องร่างกายของคนเราไปด้วย หรือแนะนำว่าอะไรที่ควรเลียนแบบอะไรที่ไม่ควรเลียนแบบโดยใช้เหตุผล

นายกคิตติกรกล่าวในตอนท้ายว่า ถ้าไม่ยอมให้เด็กดูการ์ตูนเรื่องนี้ ก็ควรจะหาสิ่งอื่นหรือการ์ตูนเรื่องอื่นที่เขาสนใจมาทดแทน หรือหากเขายังดูอยู่ก็ต้องใส่ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงเพื่อให้เรื่องเพศเจือจางลง คนเชื่อว่าเมื่อวัยของเด็กมากขึ้น ความสนใจในเรื่องนี้จะน้อยลงตามพัฒนาการ อย่างไรก็ตาม ในแง่ของการ์ตูนเรื่องนี้ควรมีการควบคุมดูแลว่ามีการเสนอเกินเลขไปหรือไม่ จะปล่อยให้เสนออย่างเสรีคงไม่ได้ เพราะอาจจะทำให้เด็กติดนิสัยไปจนโต

ผู้สื่อข่าวรายงานว่าขณะนี้มีการ์ตูนญี่ปุ่นหลายเรื่องที่มีการเสนอเรื่องเพศอย่างโจ่งแจ้ง ซึ่งกำลังได้รับความนิยมในหมู่นักอ่านการ์ตูนอย่างกว้างขวาง แต่ส่วนใหญ่จะเจาะกลุ่มนักอ่านที่เป็นผู้ใหญ่ เช่น คนทำงานหรือนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

ช่อง 3 เต็ม-เกิน-แฮงค์ ปิดตัวชิงมัจจุ แฉที่สทรูจก็ประณาม

**นสพ.ทั้งอเมริกา
ระบุนหยาบคาย!
ทีวีญี่ปุ่นยังห่วง
ทันตอเท็กทะเล็ง**

ช่อง 3 เซ็นเซอร์'จู้' ชินจังแล้ว
ก่อนหน้านั้นแค่ทำภาพเบลอๆ แต่พอ
มีข่าวสือฮาที่ใช้ อ่านต่อหน้า 13

● **ชินจัง** ต่อจากหน้า 1
แถบสาคัทบ แผลฝรั่งประณามความหยาบโลนของการ
ตูนสแป 'วอลต์สตริตเจอร์นัล' น.ส.ท.ทรงอิทธิพลของ
อเมริกาทำสถิติใหญ่ เปรียบเทียบกับการดูจาวมกัน 'มิ
วิส-บัคเฮด' ระบุนหยาบคาย-ก้าวร้าว แกรมปากเสีย ขนาด
สื่อมวลชนญี่ปุ่นเองยังโงมดี เพราะมีเด็กญี่ปุ่นเลียนแบบ
พฤติกรรมจำนวนมาก ส่วนจนท.มูลนิธิญี่ปุ่นในไทยชิน
จังปล่าลามก แล้วแค้นมองของแค้นคน ระบุนุ้ปกครอง
ต้องกวาดขันเอาเอง

จากกรณีมีพ่อแม่ผู้ปกครองเด็กหลายรายร้องเรียน
"ข่าวสด" ว่าการ์ตูนเรื่อง "ชินจัง" ที่กำลังแพร่หลายอยู่ใน
หมู่เยาวชนและวัยรุ่นมีเนื้อหาหยาบโลน ไม่เหมาะสม
เกรงว่าเมื่อเด็กฯ อ่านหนังสือหรือดูภาพยนตร์การ์ตูน
เรื่องดังกล่าวจะเกิดการเลียนแบบ มีหลายสำนักพิมพ์ดี
พิมพ์จำหน่ายอย่างกว้างขวาง แกรมสถานีโทรทัศน์ช่อง 3
ยังแพร่ภาพออกอากาศทุกวันตั้งแต่จันทร์-ศุกร์อีกด้วย สำ
หรับพฤติกรรมของ "ชินจัง" ที่ได้รับการร้องเรียนเช่น
การจับหน้าอกแม่ตัวเอง ชอบโชว์จู้ ก้น และการพูดจา
อย่างก้าวร้าว นอกจากนี้ นายวัลลภ คังคณาภิรักษ์ หรือ
ครูหุขุ เลขธิการมูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก และวุฒิสมาชิก
ยังออกมาระบุว่าเนื้อหาของการ์ตูน "ชินจัง" ล่อแหลม
พร้อมเสนอให้ผู้ปกครองร้องเรียนสำนักงานคณะกรรมการ
การส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ(สยช.) สำ
นักนษากรัฐมนตรี และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้
บริโภค(สคบ.) ให้ช่วยตรวจสอบและควบคุมบริษัทที่จัด
พิมพ์หนังสือการ์ตูนชินจัง รวมทั้งบริษัทที่พิมพ์การ์ตูนผู้
เล่มอื่นๆ ด้วย อย่าให้มีเนื้อหาลามกหรือรุนแรง ตามที่
เสนอข่าวไปอย่างต่อเนื่องแล้วนั้น

ความคืบหน้าล่าสุดเมื่อวันที่ 5 ส.ค. ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ภายหลังจาก "ข่าวสด" เสนอข่าวการ์ตูน "ชินจัง" ออก
ไปปรากฏว่าเกิดกระแสตอบรับมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ไทยทีวีสีช่อง 3 ซึ่งแพร่ภาพการ์ตูน "ชินจัง" ออกอา
กาศทุกวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 16.00-16.30 น. ได้ทำการ
เซ็นเซอร์บางฉากที่ไม่เหมาะสมด้วยวิธีการใช้แถบสีเข้ม
ปิดทับในช่วงที่ "ชินจัง" โชว์จู้ หรือเปิดก้นโชว์ ซึ่งก่อน
หน้านั้นมีเพียงการทำภาพบริเวณท่อนล่างให้เบลอเท่านั้น

ผู้สื่อข่าวรายงานว่าเพิ่มเติมด้วยว่า ก่อนหน้านั้นไม่นาน
หนังสือพิมพ์วอลต์สตริตเจอร์นัล ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์
ธุรกิจที่ทรงอิทธิพลที่สุดในอเมริกา เคยทำสถิติเปรียบ
เทียบ "ชินจัง" กับภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง "มิวิส แอนด์
บัคเฮด" การ์ตูนของช่อง MTV ซึ่งเป็นการดูที่ตัวละคร
2 ตัวเป็นเด็กวัยรุ่นคือมิวิสและบัคเฮดที่เต็มไปด้วยความ
ก้าวร้าวกักขะ

สำหรับการเปรียบเทียบดังกล่าวได้ทำให้เกิดข้อถก
เถียงเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อสงสัยที่ว่า จริงๆ
แล้ว "ชินจัง" เป็นเด็กฉลาดหรือเด็กหัวทึบกันแน่ แต่สิ่ง
นี้ไม่มีใครทราบได้เพราะการกระทำของ "ชินจัง" บาง
อย่างก็เป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่ได้แต่ฝันถึง แต่บางครั้ง "ชินจัง" ก็
ที่มจริงฯ

แมกกี คินเซอร์ ซาอิก นักเขียนจากวอลต์สตริตเจอร์
นัล เขียนถึง "ชินจัง" ว่า การ์ตูนเรื่อง "ชินจัง" ได้รับความ
นิยมอย่างมากในญี่ปุ่น ดังเห็นได้จากสินค้ามากกว่า 500
รายการ มีรูปของ "ชินจัง" ปรากฏอยู่ จนกลายเป็นหัวข้อ
วิจารณ์ในระดับครอบครัว ไปจนถึงสื่อมวลชนทั่วประเทศ
นิสัยของ "ชินจัง" ที่สวนทโศมากที่สุดคือ การที่ "ชิน
จัง" พูดสิ่งทีคนคิดตรงๆ เช่น "คุณแต่งหน้าเข้มจัง" ซึ่ง
กลายเป็นสิ่งที่หยาบคาย และรับไม่ได้ในสังคม

ทางด้านหนังสือพิมพ์อาซาฮิชิมนุนซึ่งเป็นหนังสือ
พิมพ์ที่มียอดจำหน่ายมากที่สุดในญี่ปุ่น เคยเสนอข่าวว่า
"การพูดแบบ "ชินจัง" กลายเป็นแนวโน้มที่เด็กญี่ปุ่นทั่ว
ประเทศตั้งแต่ 5 ขวบขึ้นไปนิยม"

นอกจากนี้ นักจิตวิทยาของญี่ปุ่นยังเคยวิเคราะห์เอา
ไว้ว่า "ผู้ใหญ่ควรเป็นส่วนสำคัญที่จะไม่พูดในแบบที่ชิน
จังทำ และควรสอนให้บุตรหลานทราบถึงความรู้สึกของผู้
ที่ถูกล่ามึงด้วยคำพูดแบบนี้"

อาจารย์หมอบุนยังรายงานอีกด้วยว่า เด็กญี่ปุ่นตั้งแต่ 4-12 ขวบ มีการดูเรื่องนี้ถึงร้อยละ 88 และครอบครัวญี่ปุ่นร้อยละ 25 มีการดูเรื่องนี้ เป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ว่า ความฮิตของ “ชินจัง” จะทำให้เกิดผลกระทบต่อเยาวชน ซึ่งหลายคน ได้เขียนแบบบันทึกถึงและอวดดี หญิงสาวชาวญี่ปุ่นคนหนึ่งซึ่งมีบุตรแล้วกล่าวว่า นิสัยลูกของเธอ ได้เปลี่ยนแปลงไปหลังจากดู “ชินจัง”

ทางด้านอัครสุโกะ นิเว จากสถานีโทรทัศน์อาซาฮี ซึ่งเป็นผู้แพร่ภาพการ์ตูน “ชินจัง” เผยว่า ทางสถานีได้รับคำตำหนิจากผู้ที่ยังหัวเก่า แต่สำหรับตัวเธอและแฟนการ์ตูนอีกหลายราย มีความปรารถนาที่จะให้อภัยในความก้าวร้าวของ “ชินจัง” เพราะ “ชินจัง” นั้นเป็นเพียงเด็กอนุบาล แต่สำหรับชาวญี่ปุ่นเช่นไมโกะ อิเกะ ให้ความเห็นว่า เพียงเพราะว่าการเป็นเด็กไม่ทำให้ผู้คนคิดว่า “ไม่เป็นไร” เพราะขณะนี้การลวนลามทางเพศถือเป็นปัญหาอย่างหนักในสังคม แต่ทำไมการลวนลามทางเพศถึงเป็นที่ยอมรับได้ในการ์ตูนสำหรับเด็ก โดยเด็กอาจจะรับนิสัยนี้มาเป็นแบบอย่าง

วันเดียวกัน นายปริวัตร์ เจียมรัตนพิทักษ์ เจ้าหน้าที่ศูนย์ภาษาญี่ปุ่น มุสชิชิญี่ปุ่น แสดงความคิดเห็นกรณีการ์ตูนชินจังว่า เรื่องนี้อยู่ที่มุมมองของแต่ละบุคคล แต่ผู้ใหญ่ก็ควรที่จะคัดเลือกประเภทของการ์ตูนสำหรับเด็กด้วย คิดว่าการดู “ชินจัง” ก็เป็นการดูธรรมดาๆ เรื่องหนึ่ง ที่ไม่ได้สื่อให้เห็นถึงความทะเลาะแยะใดๆ แต่เป็นภาพการ์ตูนแบบเด็กๆ มากกว่า ที่ประเทศญี่ปุ่นการ์ตูน “ชินจัง” ก็เป็นการดูเรื่องหนึ่งที่เด็กๆ ชอบอ่าน ส่วนภาพที่ออกมาลักษณะนั้นก็เพียงความน่ารักของตัวการ์ตูน และคนญี่ปุ่นเองก็เห็นว่าเรื่องอย่างนี้เป็นเรื่องปกติที่เขาไม่คิดมาก เหมือนคนไทย เพราะเขาได้รับวัฒนธรรมอย่างนั้นมากกว่าบ้านเรา และก็อย่าเพิ่งไปสรุปว่าชินจังเป็นหนังสือการ์ตูนลามกเพราะมันคนละอย่างกัน

นายปริวัตร์ กล่าวอีกว่า แค่ว่าคนไทยจะมองว่าการ์ตูน “ชินจัง” เป็นการ์ตูนที่ทะเลาะก็สามารรถคิดได้ เพราะเมืองไทยเรามีวัฒนธรรมมีศาสนาพื้นบ้านแบบไทยๆ แต่สำหรับคนญี่ปุ่นแล้วนั้น เขาอ่านการ์ตูน “ชินจัง” แบบการพักผ่อนสมองและไม่คิดลึก อีกทั้งคนญี่ปุ่นยังมีวินัย และรู้หน้าที่ของแต่ละคนว่าควรจะทำอย่างไร หรือควรจะทำอะไรรับความรู้จากสื่อต่างๆ อย่างไร เช่นการอ่านการ์ตูนของเด็กๆ เขาก็จะแบ่งเกรดของการ์ตูนไปตามอายุของเด็กๆ ด้วย ว่าอายุเท่านี้ควรจะทำการ์ตูนแบบไหน ซึ่งคนขายเขาก็จะเลือกขายให้กับเด็กที่มาซื้อการ์ตูนอ่าน คามวัยอันควรอีกด้วย ไม่เหมือนคนไทยที่มักจะต้องการขายเพื่อให้ได้เงิน ซึ่งไม่มีการควบคุมตรงจุดนี้ ทางที่ดีผู้ใหญ่ น่าจะคำนึงถึงตรงนี้มากกว่ามาแก้ปัญหาที่ปลายเหตุเท่าที่อ่านการ์ตูน “ชินจัง” มากก็ไม่เห็นว่าจะลามกแต่อย่างใด และการที่การ์ตูนเรื่องนี้เข้ามาเผยแพร่ในเมืองไทยนั้นก็ไม่น่าจะเสียหายตรงไหน ถ้าเราอ่านในลักษณะคลายเครียด

สิ่งนี้คือการตามพิธีกรรม
โดยนิตินัย
การทรมานจิตใจ

ออกโรงตีการชุมนุม ล้วนรุนแรง-ไม่ปล่อย หนุนผู้ปกครองร้อง ให้ก.ผู้บริ.ไกลลงทาบ อธิบดีวิขาการประณาม

ยังแห้ววิจารณ์ไม่เลิกการ์ตูนอ้อจาว “ชิน
จ้ง” ผู้ปกครองจวกต่อบอกมีหลายตอน
แสดงให้เห็นอวัยวะเพศเด็กผู้ชายอย่าง
โจ่งแจ้ง แล้วยังให้ตัวละคร

ตูนเรื่องดังกล่าวได้รับความนิยชมอย่างสูงในหมู่นักอ่านการ์ตูน มีหลายสำนักพิมพ์ตีพิมพ์จำหน่ายอย่างกว้างขวาง รวมทั้งมีการเสนอทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 อีกด้วย สำหรับพฤติกรรมของชินจ้งที่ได้รับการร้องเรียน เช่นการจับหน้าอกแม่ตัวเอง การอาบน้ำร่วมอ่างเดียวกัน การกระปบหน้าอกผู้หญิง

สำหรับเรื่องนี้มีนักจิตวิทยาชั้นต้นว่าพฤติกรรมของตัวละครตัวเอกคือ “ชินจ้ง” ซึ่งมีนิสัยเจ้าเล่ห์ ทะเลิงซุกซนมากจะทำให้เด็กซึ่งเป็นกลุ่มที่วัยใกล้เคียงกันที่อ่านหรือดูทางโทรทัศน์อาจจะลอกเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่ดีเหล่านั้นได้ และแนะนำพ่อแม่ผู้ปกครองว่าคว. จะอธิบายให้เด็กฟังว่าอะไรควรหรือไม่ควร ตามข่าวที่เสนอไปแล้วนั้น

เกี่ยวกับหนังสือ-ภาพยนตร์การ์ตูนอ้อจาว “ชินจ้ง” ผู้สื่อข่าวรายงานเมื่อวันที่ 4 ส.ค. ว่ายังคงมีผู้วิพากษ์วิจารณ์การ์ตูนเรื่องนี้ โดยระบุว่ายังมีหลายๆตอนที่เสนอทั้งทางหนังสือและโทรทัศน์ แสดงอวัยวะเพศของชินจ้งซึ่งเป็นเด็กผู้ชายอย่างชัดเจน นอกจากนั้นตัวชินจ้งเองยังมีคำพูดภาษาญี่ปุ่นที่มักพูดอยู่เสมอว่า “ชินชิน ไกไก” ซึ่งมีความหมายว่าก้นที่อวัยวะเพศ รวมทั้งมีการแสดงท่าทางประกอบด้วย

ทางด้านความเห็นของฝ่ายต่างๆ นายสงข ลักษณ์อธิบดีกรมวิชาการกล่าวว่าถึงแม้กรมวิชาการจะไม่มีหน้าที่ควบคุมสื่อตามท้องตลาด แต่ก็มีบทบาทในปัญหาที่เกิดขึ้น โดยส่วนตัวเห็นว่าผู้ประกอบธุรกิจนำเข้าการ์ตูนดังกล่าวเอาเปรียบสังคมมากเกินไป คิดเอาแต่ได้ ไม่คำนึงถึงผลกระทบต่อเด็กไทยที่จะเกิดกับเยาวชน เพราะเด็กจะอยู่ในวัยแห่งความสนุกสนานแต่หากความสนุกสนานนั้นก่อให้เกิดความผิดด้านจริยธรรม วัฒนธรรมไทย ก็อาจก่อให้เกิดการฝังลึกลงไปจิตใจเด็กโดยไม่รู้ตัวก็ได้

“คนที่น่าจะถูกตำหนิมากที่สุดก็คือคนที่นำการ์ตูนชุดนี้ออกจำหน่าย เพราะเห็นแก่ตัวเห็นแก่รายได้มากเกินไป ทางผู้ปกครองและครูต้องช่วยกันแนะนำบุตรหลานให้เลือกใช้สื่อที่เหมาะสม ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นอุทาหรณ์อย่างหนึ่งว่าการที่เด็กไทยต้องไปซื้อการ์ตูนแบบนี้มาอ่านนั้น เพราะนิทานพื้นบ้านเราของเรามีน้อยเกินไป ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องควรตระหนักและช่วยกันสร้าง ช่วยกันผลิตสื่อดีๆออกมาให้มากกว่าปัจจุบัน” นายสงขลากล่าว

● ชินจ้ง

□ ต่อจากหน้า 1

เด็กสมัยนี้พูดติดปาก “ชินชิน ไกไก” ที่มีความหมายว่าก้นที่สำคัญ ซ้ำยังแสดงท่าทางประกอบด้วยองครักษ์ออกโรงแล้ว “ครูหุ่ย” วิจารณ์เนื้อหาอ่อนแอหมม บอกรุ่นพี่ต้องคิดส่วนที่ไม่ดีออกไม่ใช่ถือปฏิบัติมาทั้งคืน แนะนำผู้ปกครองทำหน้าที่สื่อถึงคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้ออกมาควบคุมบริษัทที่พิมพ์หนังสือ รวมทั้งการดูนลามกรื่องอื่นๆด้วย ส่วนบก.สำนักพิมพ์มูลนิธิสร้างสรรค์เด็กดีการ์ตูนชินจ้งมีผลต่อพฤติกรรมเด็กเพราะเป็นวัยที่รับเนื้อหาได้เร็ว จะหาฮีโร่ในใจ ถ้าค้นแบบดีก็ดีไป แต่ถ้าไม่ได้เด็กก็เสียไปด้วย อธิบดีกรมวิชาการประณามบริษัทขายการ์ตูนเอาเปรียบสังคม

จากกรณีมีพ่อแม่ผู้ปกครองเด็กหลายรายร้องเรียนผ่าน “ข่าวสด” เกี่ยวกับการดูเรื่อง “ชินจ้ง” ว่ามีเนื้อหาหยาบโลนและออกในแนวลามกไม่เหมาะสม และที่สำคัญคือมีกลุ่มคนอ่านส่วนใหญ่เป็นเยาวชนและเด็กๆเกรงว่าเมื่อเด็กอ่านหนังสือหรือดูภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องดังกล่าวจะเกิดการเลียนแบบได้ เพราะขณะนี้การ์-

ตูนเรื่องดังกล่าวได้รับความนิยชมอย่างสูงในหมู่นักอ่านการ์ตูน มีหลายสำนักพิมพ์ตีพิมพ์จำหน่ายอย่างกว้างขวาง รวมทั้งมีการเสนอทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 อีกด้วย สำหรับพฤติกรรมของชินจ้งที่ได้รับการร้องเรียน เช่นการจับหน้าอกแม่ตัวเอง การอาบน้ำร่วมอ่างเดียวกัน การกระปบหน้าอกผู้หญิง

นายวัลลภ คังคะนามูริช หรือครูหุ่ย เลขานุการมูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก และวุฒิสมาชิก เปิดเผยว่า หนังสือการ์ตูนเนื้อหาอ่อนแอหมมเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องได้รับการแก้ไข เพราะคอนนีอัตรการแพร่ของการดูญี่ปุ่นในไทยเป็นไปแบบเร็วมาก ทั้งเด็กและเยาวชนอ่านกันที่บ้านทั่วเมือง มีวางขายเกลื่อนกลาดตามแผงหนังสือในห้างสรรพสินค้าหรือสวนจตุจักร เห็นได้ชัดจากโครงการรับบริจาคหนังสือของมูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก เพื่อนำไปแจกเด็กชนบท ปรากฏหนังสือที่นำมาบริจาคเป็นการดูญี่ปุ่นคิด ๑๑ เปอร์เซนต์ มีทั้งแบบไปเปลือยลามกและใช้ความรุนแรง เจ้าหน้าที่ต้องคัดเลือกรหัสหนังสือที่มีเนื้อหาหลักขณะไปเผาทำลาย นำไปแจกเด็กเฉพาะการ์ตูนเนื้อหาสร้างสรรค์หรือสนับสนุนสานทั่วไป ความจริงหนังสือการ์ตูนดี ก็มีอยู่ไม่น้อย เช่น อิกคิวซัง การ์ตูนเกี่ยวกับฟุตบอล หรือการผจญภัยต่างๆ

นายวัลลภ กล่าวว่า กรณีการ์ตูนเรื่องชินจ้ง ถือว่าเนื้อหาอ่อนแอหมม มีโอกาสสูงมากที่เด็กจะเลียนแบบพฤติกรรมลามก เพราะเด็กวัย 5-8 ขวบจะเลียนภาพที่เห็นเป็นหลัก เช่น ภาพชินจ้งเปิดกระโปรงผู้หญิงหรือจับหน้าอก เด็กอาจทำตามอย่าง แต่ถ้าเด็กโตขึ้นมาหน่อย ความรู้สึกจะลึกซึ้งมากขึ้น คืออยากลองเรื่องเพศตามที่อ่านในการ์ตูน ทำให้เกิดปัญหาค่างๆ ตามมามากมาย แนวทางแก้ปัญหาเรื่องนี้คือ ผู้ปกครองควรทำหน้าที่สื่อถึงสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ(สยช.) สำนักนายกรัฐมนตรี และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค(สคบ.) ให้ช่วยตรวจสอบและควบคุมบริษัทที่จัดพิมพ์หนังสือการ์ตูนชินจ้ง รวมทั้งบริษัทที่พิมพ์การ์ตูนญี่ปุ่นเล่มอื่นๆด้วย อย่าให้มีเนื้อหาลามกหรือรุนแรง ความเหมาะสมของวัยเด็กและสภาพสังคมไทยเป็นหลัก อย่างเช่นกรณีการ์ตูนชินจ้ง ภาพเด็กอาบน้ำอ่างเดียวกับแม่หรือครอบครัว อาจเป็นเรื่องธรรมคาของญี่ปุ่น แต่ในสังคมไทยไม่ใช่ กรณีนี้ต้องคัดออก แต่บริษัทที่พิมพ์ใช้วิธีถือป-

ปี่มาทั้งหมด แล้วเปลี่ยนคำภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทยเท่านั้น

“แต่อีกทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาได้คือ ผู้ปกครองต้องช่วยกันดูแลลูกหลาน เอาใจใส่ให้มากขึ้น สังเกตดูว่าลูกอ่านหนังสืออะไร ถ้าเนื้อหาไม่เหมาะสมก็ต้องคอย ให้อ่านแนะนำ และพยายามหาหนังสือทั่วไปหรือหนังสือการ์ตูนที่มีเนื้อหาดี มาให้อ่าน ครั้นนี้ต้องค่อยๆ ปลูกฝังไป จะทำทันทีคงไม่ได้ ครูที่โรงเรียนก็สำคัญมาก ควรชี้แนะไม่ให้เด็กพกการ์ตูนพวกนี้ไปอ่านที่โรงเรียน เหมือนกับที่เคยห้ามไม่ให้พกพามาถือจดจำโรงเรียน และที่สำคัญต้องหาหนังสือดี การ์ตูนดี มาไว้ให้เด็กอ่านในห้องสมุด”ครูหุ่ยยกกล่าว

เลขานุการมูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก กล่าวว่า มูลนิธิมีโครงการหนังสือดีสำหรับเด็กชนบท โดยการบริหารจากหนังสือจากคนทั่วไป และรวบรวมรายชื่อหนังสือดีจากหลายสำนักพิมพ์ จากนั้นจะนำไปเสนอผู้มีจิตศรัทธาว่าต้องการซื้อเล่มใดบริจาค เมื่อมอบเงินมา เจ้าหน้าที่จะจัดซื้อให้ตามนั้น โดยหนังสือทั้งหมดจะนำไปแจกจ่ายให้เด็กชนบทที่ยากจนไม่มีเงิน ผู้สนใจติดต่อสอบถามได้ที่ โทร.5743753 ,5741381 และ 5746162

นางทศศิริ พูลนวล บรรณาธิการ สำนักพิมพ์มูลนิธิเด็ก เปิดเผยว่า การ์ตูนชินจ้งมีผลต่อเด็กแน่นอน เพราะเด็กวัย 2 ขวบขึ้นไป อยู่ในวัยลอกเลียนแบบ จะหาฮีโร่ในใจ ถ้าค้นแบบดีก็ดีไป แต่ถ้าค้นแบบมีพฤติกรรมไม่ดี เด็กจะพลอยเสียไปด้วย อย่างการ์ตูนชินจ้งเด็กที่ดูอาจมีพฤติกรรมลามกเหมือนกับตัวละครเอก ผู้ปกครองต้องระวัง คนที่มีลูกสาวอยู่ในวัยนี้ สังเกตเห็นชัดเจนรับเนื้อหาต่างๆ ในทีวีได้เร็วมาก จึงต้องคอยแนะนำลูกเป็นระยะๆ ถ้าเห็นว่าเนื้อหาไม่เหมาะสม ไม่ว่าจะหนังสือการ์ตูนหรือทีวี ผู้ปกครองต้องเสี่ยงไม่ให้เกิดการ์ตูนที่มีเนื้อหาออกแนวลามกหรือรุนแรง ถ้าเสี่ยงไม่ได้ก็ต้องคอยชี้แนะว่าพฤติกรรมไหนไม่ควรลอกเลียนแบบ พยายามหาหนังสืออื่นหรือรายการทีวีอื่นมาค่อยๆ ใจให้ลูกอ่าน ที่สำคัญผู้ปกครองต้องหันมาเอาใจใส่ลูกหลานให้มากขึ้น อย่างเช่นแต่ทำงาน แล้วอ้างไม่มีเวลา ต้องให้เวลาลูกมาอันดับหนึ่ง สังเกตดูว่าลูกอ่านหนังสืออะไร ถ้าไม่เหมาะสมก็ค่อยๆ แนะนำ เมื่อเห็นลูกแสดงพฤติกรรมที่ไม่ค่อยดี ต้องคอยๆ บอกกล่าว ไม่ควรไปตำหนิหรือดุด่า จะทำให้เด็กต่อต้าน

นางทศสิริกล่าวว่า นอกจากเลี้ยงไม่ให้ลูกอ่านการ์ตูนเนื้อหาล่อแหลมแล้ว ควรหาหนังสือดีๆ มีเนื้อหาสาระสอดแทรกมาให้ลูกอ่าน ที่ผ่านมา สำนักพิมพ์มูลนิธิเด็กพยายามจัดพิมพ์หนังสือที่มีเนื้อหาเหมาะสมสำหรับเด็ก โดยเฉพาะเด็กวัย 3-8 ขวบ ส่วนใหญ่เป็นหนังสือนิทานภาพที่มีเนื้อหาเชิงกระตุ้นให้เด็กมีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ หลีกเลี่ยงเรื่องเชิงลบ เช่น การใช้ความรุนแรง เรื่องโหดร้าย แต่จะไม่ใช้วิธีบอกตรงๆ ว่าต้องทำอย่างนั้นอย่างนี้ การสอนเรื่องต่างๆ จะแฝงอยู่ในเนื้อหา เพราะเชื่อว่าเด็กค่อยๆ ซึมซับได้เอง แล้วสิ่งเหล่านั้นจะฝังอยู่ในตัวเด็กได้ยาวนานกว่าการบอกสอนตรงๆ

นางจินตนา จุลกะเสวี ที่ปรึกษากรมตรวจพิจารณารายการโทรทัศน์ประจำสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 กล่าวถึงกรณีการแพร่ภาพการ์ตูน“ซินจัง”ว่า ทางสถานีจะมีกรรมการตรวจค่านักบว.กำหนดไว้ ทางเราก็จะตรวจอย่างเคร่งครัดและระมัดระวังมากสำหรับการ์ตูนทุกเรื่องที่ออกอากาศ เพราะฉะนั้นในกรณีที่ทางผู้ปกครองเด็กร้องเรียนสื่อโทรทัศน์คนคิดไม่น่าจะใช้ เพราะเวลาเราตรวจถ้ามีภาพน่าเกลียดนั้นจะไม่นำออกอากาศ เราคัดหมดแล้วเราก็ระมัดระวังมาก เพราะรู้ว่ามียุคล่อแหลม หยาบโตนตรงไหนบ้าง

นางจินตนา กล่าวว่า เนื้อเรื่องในหนังสือกับในโทรทัศน์อาจจะไม่เหมือนกัน เพราะในหนังสืออาจไม่ได้สกรีน แต่ในโทรทัศน์เราสกรีน เนื้อเรื่องจะเป็นคอนานำเสนอแต่ละเรื่องราวออกมา แล้วเราจะพิจารณาจากเรื่องนั้นด้วยว่าเป็นเรื่องที่เหมาะสมไหม ทั้งภาพ และคำพูด จะดูทุกอย่างเพราะเป็นช่วงเวลาที่เด็กๆ ดู

ครบทุกรส สดทุกเรื่อง

ข่าวสด

วันอังคารที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2540 ปีที่ 7 ฉบับที่ 2,440 ราคา 7 บาท

'ชินจัง' การ์ตูนหยาบ

ไอ้ตัวแสบจากญี่ปุ่น

'ชินจัง' การ์ตูนหยาบ

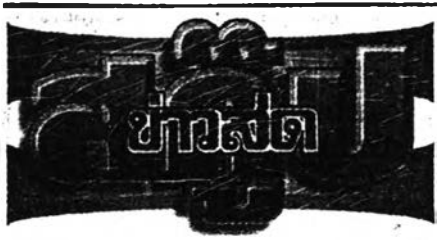
ไอ้ตัวแสบจากญี่ปุ่น

นี่
คือ
ชิน
จัง

เฮ้!
แม่!
นางอน
ทนนี่!
ทนนี่!

ในที่สุดหนังสือ
การ์ตูนชื่อดัง "ชินจัง"
☐ อ่านต่อหน้า 16

ต่อจากหน้า 1

จอมแก่น” ก็สร้างปัญหาเป็นเรื่องเป็นราวขึ้นมาจนได้ หลังจากที่เคมีกระแสวิพากษ์วิจารณ์ถึงผลกระทบในเชิงลบจากการดูการ์ตูนญี่ปุ่นมาเป็นระยะๆ แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์มาใส่ใจปัญหานี้อย่างจริงจัง

กระทั่งผู้ปกครองจำนวนมากทนไม่ไหว ร้องเรียนมายังกองบรรณาธิการ “ข่าวสด” ให้ช่วยรายงานเรื่องนี้ เพื่อกระตุ้นผู้เกี่ยวข้องให้หาทางแก้ไข ก่อนที่เด็กและเยาวชนจะต้องถดถอยเป็นเหยื่อการ์ตูนญี่ปุ่นไปมากกว่านี้

พ่อแม่เด็กนักเรียนชั้นอนุบาลและชั้นประถมหลายคนให้ข้อมูลว่า ลูกคิดหนังสือการ์ตูนจีนจึงจน

ด้วยเหตุนี้ผู้ปกครองจำนวนมากจึงเกรงว่าลูกหลานของตัวเองซึ่งติดการ์ตูนเรื่องนี้อย่างงอมแงม จะได้รับอิทธิพลจนมีพฤติกรรมเลียนแบบจีนจิ้ง กลายเป็นเด็กทะเล่สิ่งหยาบโหล

เกี่ยวกับเรื่องนี้ นักจิตวิทยาชื่อดัง นายกิตติกร มีทรัพย์ วิเคราะห์ว่า มีโอกาสเป็นไปได้สูงที่จะเกิดกรณีอย่างพี่พ่อแม่แล้ว เพราะเด็กวัยอนุบาลและประถมชอบเลียนแบบเพื่อน จีนจิ้งก็เปรียบเหมือนเพื่อนพวกเขาคนหนึ่ง ที่สำคัญเด็กวัยนี้ยังมีแนวโน้มอยากรู้อยากเห็นเรื่องเพศอยู่แล้ว ถือว่าเป็นการใช้หลักจิตวิทยาของกอนเขียนเรื่อง เพื่อให้เด็กวัยนี้สนใจอ่าน

ภาพจากการ์ตูนจีนจิ้งแสดงความทะเล่สิ่งหยาบโหล

งอมแงม จะออกไปไหนแต่ละทีต้องเคียวเขี้ยวให้ชื่อมาฝาก ตอนแรกก็ไม่ได้เอะใจ คิดว่าเป็นการ์ตูนสนุกสนานทั่วไป เด็กเลขชอบอ่านไปคามประสา

แต่ที่เห็นได้ พอลองเปิดอ่าน ก็ถึงกับต้องผงะ เพราะทั้ง เนื้อหาและภาพหลายตอน แสดงออกเรื่องเพศอย่างโจ่งแจ้ง แทบไม่น่าเชื่อว่านี่คือหนังสือสำหรับเด็กๆ อ่าน

การ์ตูนเรื่องจีนจิ้ง เริ่มเข้าตลาดไทยเมื่อ 2 ปีที่ผ่านมา พิมพ์เป็นภาษาไทยโดยหลายสำนักพิมพ์ มีทั้งถูกและผิดกฎหมาย ได้รับความนิยมจากการ์ตูนอย่างกว้างขวาง กระทั่งนำมาฉายทางโทรทัศน์ช่อง 3 กลายเป็นหนังการ์ตูนยอดฮิตภายในเวลารวดเร็ว โดยเฉพาะเด็กระดับอนุบาลและประถม

ตัวละครเอกเรื่องนี้เป็นเด็กนักเรียนอนุบาล ชื่อ “จีนจิ้ง” ชื่อจริงคือ “โนฮารา ซินโนสุเกะ” อายุ 4-5 ขวบ มีขนคิ้วคดๆ เสียงพูดแหลมเล็ก เป็นเด็กแค้นแค้นและซุกซนมาก นิสัยเจ้าเล่ห์ ทะเล่

จีนจิ้งมักสร้างปัญหาอยู่เป็นประจำ ส่วนใหญ่มีเรื่องเพศมาเกี่ยวข้อง เช่น จับหน้าอกผู้หญิงสาวตามท้องถนน เปิดอวัยวะเพศโชว์ความที่สาธารณะ รูดหลอดหัวขางของแม่ตัวเอง หรืออาบน้ำร่วมอ่างเดียวกันอย่างเปิดเผย แถมมีคำบรรยายทางเพศประกอบ

เรียกได้ว่า “จีนจิ้ง” เป็นเด็กที่มีพฤติกรรมแก่แดดและหยาบโหลชนิดวิเศษเด็กวัย 4-5 ขวบ

ด้าน นางทศศิริ พูลนวล บรรณาธิการสำนักพิมพ์มูลนิธิเด็ก ในฐานะผู้ดูแลคล้อยกับการทำหน้าที่สื่อเด็ก ให้ความเห็นว่า เรื่องนี้ทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันแก้ไข โดยเฉพาะผู้ปกครองต้องหันมาเอาใจใส่ลูกหลานมากขึ้น อย่าอ้างว่าไม่มีเวลา เพราะทำงานหนัก

ต้องให้เวลาแก่ลูกเป็นอันดับหนึ่ง นี่ก็จุดเริ่มต้นของการแก้ปัญหาที่ดีที่สุด เพราะเมื่อเอาใจใส่ก็จะรู้ว่าลูกตัวเองทำอะไรบ้าง แคควรใช้วิธีลอบสังเกต อย่าไปซักไซ้ตรงๆ จะเสียใจเด็ก

ถ้าพบว่าลูกอ่านการ์ตูนที่เนื้อหาไม่เหมาะสม ก็ต้องค่อยๆ หาทางเลี่ยงไม่ให้ลูกอ่าน แต่ถ้าทางเลี่ยงยากก็พยายามให้อ่านน้อยที่สุด แล้วค่อยแนะนำว่าพฤติกรรมไหนที่ดีการ์ตูนทำไม่เหมาะสม ไม่ควรเอาเยี่ยงอย่าง นอกจากนั้นควรหาหนังสือการ์ตูนที่มีเนื้อหาดี มาให้เด็กอ่านแทน แต่ต้องทำแบบค่อยเป็นค่อยไป

ส่วน นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ หรือ “ครูหยุ่ย” เลขาธิการ มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก และวุฒิสมาชิก ชี้ว่า ปัญหาการ์ตูนญี่ปุ่นในสังคมไทยมีมานาน สิบกว่าปีแล้ว มูลนิธิสร้างสรรค์เด็กและหลายหน่วยงาน พยายามช่วยกันต่อต้านมาตลอด แต่ก็ไม่สามารถทวนไวได้ เพราะธุรกิจการ์ตูนขยายวงกว้างมาก

แม้การ์ตูนญี่ปุ่นดี จะมีไม่น้อย โดยเฉพาะเรื่องที่ส่งเสริมกีฬา กระตุ้นให้เด็กใช้ความคิด แต่ประเภทที่มีปัญหาที่เยอะ ก่อนหน้านั้นหนังสือญี่ปุ่นจะเขียนให้เด็กผู้ชายชอบแอบดูกางเกงในผู้หญิงเวลาป็นชั้นที่สูง ทำให้เด็กไทยเลียนแบบแอบเปิดกระโปรงเพื่อนนักเรียนหญิงหรือเอากระดกติดรองเท้าขึ้นเข้าไปในกระโปรงเพื่อน

พอยุคต่อมาภาพในหนังสือการ์ตูนถึงกับเห็นท่าร่วมเพศชัดเจน ยิ่งกลายเป็นสื่อที่ล่อแหลมหนักเข้าไปอีก กระทั่งต่อมาในยุคที่สัมผัสกับทีวีวิดีโอ ถ้าเรื่องไหนดังจะต้องทำออกฉายทางทีวีด้วย หรือถ้าหนังที่วิดีทัศน์ก็เป็นหนังสือ ทำให้วงการการ์ตูนกว้างขวางมากขึ้น เด็กติดกันงอมแงม

ครูหยุ่ยเสนอทางแก้ปัญหว่า ผู้ปกครองต้องร่วมกันร้องเรียนไปยังสำนักงานคณะกรรมการประสานงานและส่งเสริมเยาวชนแห่งชาติ(สชช.) และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) ให้เร่งตรวจสอบและควบคุมบริษัทผลิตการ์ตูนทุกแห่ง ไม่ให้มีเนื้อหาล่อแหลม เช่น ลามก รุนแรง

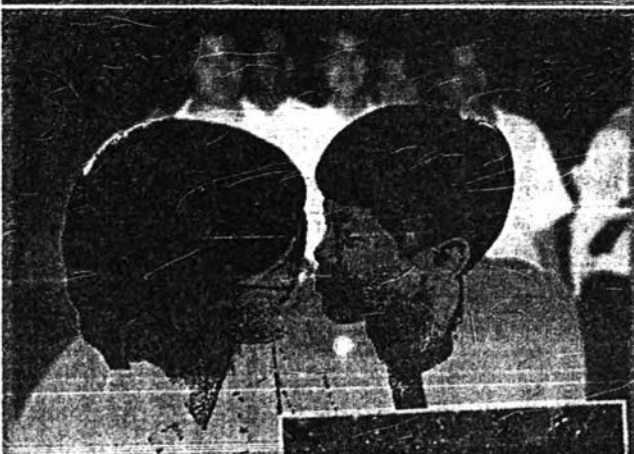
เพราะตอนนี้หนังสือการ์ตูนที่เข้าขายไม่เหมาะสม ไม่ได้มีเพียง “จีนจิ้ง” เรื่องเดียว แต่ยังมีอีกหลายเล่มที่วางขายเกลื่อนกลาดตามแผงทั่วไป

ทุกฝ่ายต้องหันมาช่วยกันแก้ปัญหาอย่างจริงจัง โดยเฉพาะคนใกล้ชิดเด็ก ไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่หรือครูอาจารย์ ต้องเอาใจใส่และให้การชี้แนะพวกเขาในสิ่งถูกต้อง

ก่อนเด็กไทยจะตกเป็นเหยื่อการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสมมากไปกว่านี้

โพล 'น.ร.ร้อนรัก'

สะท้อนอก 'พ่อแม่'

นับเป็นผลวิจัยที่
สร้างความตกตะลึง
 อ่านต่อหน้า 10

โพล'น.ร. ร้อนรัก' สะท้อนอก' พ่อแม่'

□ ต่อจากหน้า 1

ให้กับพ่อแม่ผู้ปกครองอย่างอึ้ง

เมื่อสถาบันวิจัยเอแบค-เคเอสซี อินเทอร์เน็ต

โพล หรือที่รู้จักกันในนาม "เอแบคโพล" ร่วมกับมูลนิธิผู้หญิง สำรวจทัศนคติ พฤติกรรมและการป้องกันโรคในการมีเพศสัมพันธ์ กรณีศึกษานักเรียนนักศึกษาชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว ในเขตกทม. เชียงใหม่ ขอนแก่น และ สงขลา

มีเจตนาที่จะแก้ปัญหาสังคมและปรับเปลี่ยนทัศนคติ และพฤติกรรมกรณีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนไทยในทางที่ถูกต้อง

โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการสำรวจเป็นนักเรียนนักศึกษาชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว 4,789 ตัวอย่าง ร้อยละ 50.7 อยู่ในระหว่างอายุ 18-20 ปี, ร้อยละ 26.3 อายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป, ร้อยละ 19.4 อายุไม่เกิน 17 ปี และร้อยละ 3.6 ไม่ระบุช่วงอายุ ส่วนระดับการศึกษานั้นแยกเป็น ร้อยละ 40.4 กำลังศึกษาในสาขาอาชีพระดับปวช.-ปวส., ร้อยละ 37.4 กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี, ร้อยละ 17.9 กำลังศึกษาสายสามัญระดับมัธยมปลาย และร้อยละ 4.3 ไม่ระบุระดับการศึกษา

ผลจากการสำรวจที่ทำให้ผู้ปกครองที่กำลังมีบุตรหลานในวัยเรียน อาจเกิดอา

การผวา เมื่อระบุว่า 72.1 % ของผู้ให้ข้อมูลการสำรวจ มีทัศนคติเห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกโดยไม่แต่งงาน

- ขณะที่ 44.9 % เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน
- 33.3 % เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่รู้จักตามสถานบันเทิง
- 63.9 % ไม่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ
- และ 80.6 % ไม่เห็นด้วยต่อประเพณีการขี้ขลุ่ย

แต่ปรากฏการณ์ที่ผู้ได้รับทราบข้อมูลถึงกับสะอึกก็คือ มีอยู่

3.1 % ที่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์กับคนในครอบครัว!! ในผลการสำรวจยังพบว่า 48.2 % ระบุว่าเคยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมสถาบัน

- 44.8 % ระบุว่าเคยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างสถาบัน
- 45.8 % ระบุว่าไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัยป้องกันเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีก
- 30.2 % ใช้ถุงยางอนามัย
- 34.1 % ระบุว่าใช้ถุงยางอนามัยเป็นประจำระหว่างมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมสถาบัน

ส่วนกับเพื่อนต่างสถาบันพบว่า 38.5 % ใช้ถุงยางอนามัยเป็นประจำ

การสำรวจดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองเรื่องเพศสัมพันธ์ ของวัยรุ่นผู้ยังอยู่ในวัยเรียนที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง

!! คาโหนดไรกรณีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนถือเป็นเรื่องต้องห้าม พ่อแม่ผู้ปกครองรวมถึงครูบาอาจารย์ควรสอนให้เห็นถึงข้อเสียของการ 'ซิงสุก' ก่อนห้าม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสดงให้เห็นถึงปัญหาที่จะตามมา ไม่ว่าจะเป็นการตั้งครรภ์ โรคภัยต่างๆ และสภาพจิตใจ รวมถึงการยอมรับของสังคม

ผิดกับปัจจุบันที่รักในวัยเรียนขยายวงกว้างขึ้น เปิดเผยมากขึ้น และถึงลูกถึงคนมากขึ้น แม้แต่สถานที่สาธารณะที่เด็กนักเรียนนักศึกษาชายหญิงเดินคลอเคลียกัน ทั้งที่ยังสวมเครื่องแบบ บางคู่เดินจูมืออ้ออ บางคู่กอดเอวโอบไหล่ อย่างไร้แคร์สายตาใคร

ไม่สนใจว่าเหมาะสมหรือไม่!! ที่หนักข้อที่สุดก็คือการเที่ยวกลางคืน เพราะสภาพแหล่งเที่ยวเต็มไปด้วยสิ่งยั่วยุต่างๆ นานา เหลือขาดปลาบึงมอมเมาให้เคลิบไปได้อย่างน่าเป็นห่วง

ขณะที่แนวคิดเรื่องการรักนวลสงวนตัวเริ่มลดน้อยถอยลง สังคมยุคใหม่สอนให้หญิงสาวมีความกล้าและมั่นใจในตัวเองมากขึ้น ปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนก็เช่นกัน จึงเห็นได้ทั่วไปว่าเกิดสภาพ 'ข้างมันฉันไม่แคร์'

พ่อแม่ผู้ปกครองตามไม่ทัน จะมารู้เรื่องก็ต่อเมื่อปัญหาหลุกหลามบานปลายแล้ว

ก ัลยหลังผล "เอแบคโพล" ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองเกิดความตื่นตัว ให้นามองการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยของลูกหลานด้วยความห่วงใย นายสังข์ทอง ศรีธเรศ รมช.ศึกษาธิการ รมออบมาประกาศว่าจะหาทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวในทันที อันดับแรกจะเรียกอธิบดีในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการทุกกรมเข้าร่วมประชุมหารือ

โดยหวังไว้ว่าหากปล่อยไว้อาจลุกลามไปถึงปัญหาโรคเอดส์ได้

แล้วจะเชิญเลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เข้าร่วมรับพิจารณาถึงวิถีชีวิตไทยที่เปลี่ยนไปจาก "หญิงไทยต้องรักนวลสงวนตัว" มาเป็น "มั่วตั้งแต่เด็ก" ได้อย่างไร

"วิถีชีวิตไทยแต่เดิมบอกไว้ว่า หญิงไทยต้องรักนวลสงวนตัว เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานนั้นนับเป็นเรื่องน่าอาย แต่เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงมาเป็นมั่วเพศตั้งแต่เด็กอย่างนี้ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องช่วยกันฟื้นฟูวิถีชีวิตแบบเดิมไว้คงอยู่ ซึ่งภายหลังการหารือจะนำข้อสรุปนำเสนอ รมช.ศึกษาธิการ เพื่อสั่งการเป็นนโยบายอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไป" รมช.ศึกษา ระบุ

ขณะที่นักวิชาการซึ่งร่วมการสำรวจของ "เอแบคโพล" กล่าวว่า ปัจจุบันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนนักศึกษาถือเป็นปัญหาสังคมอย่างหนึ่ง และถึงตอนนี้จะแก้ไขด้วยการเปลี่ยนทัศนคติให้ 'รักนวลสงวนตัว' เหมือนเดิมคงไม่ได้ผลแล้ว เพราะสภาพสังคมในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

การแก้ปัญหาคงต้องเข้าใจถึงสภาพสังคมวัยรุ่นวัยเรียนเสียก่อนว่ามีทัศนคติอย่างไร การไปซีमितซีกู หรือคาดคั้นเอาผิดคงไม่ทำให้นักเรียนนักศึกษาเชื่อฟังหรือเปลี่ยนทัศนคติที่มีอยู่ได้

วิธีการแก้ปัญหาที่ดีที่สุด คงต้องหาทางบอกให้นักเรียนนักศึกษาชายหญิงทั้งหลายรับรู้ว่า หากมีเพศสัมพันธ์แล้วจะมีวิธีการใดที่จะป้องกันตัว จากนั้นก็ปลูกฝังให้ฝ่ายชายรู้จักความรับผิดชอบ

ส่วนฝ่ายหญิงต้องเปลี่ยนความคิดที่ว่าเสียตัวเพื่อผูกมัดชาย ในขณะที่ฝ่ายชายต้องเปลี่ยนความคิดเรื่องมีเพศสัมพันธ์ไม่เลือกด้วย!

การ์ตูนพี

การ์ตูนในมาฆากาฬ

มาฆากาฬในการ์ตูน

ถ้าพูดถึงการ์ตูน หลายคนคงจะนึกภาพของความน่ารักสดใสเหมาะสำหรับเด็ก พ่อแม่ผู้ปกครองจึงมักเลือกซื้อการ์ตูนที่คิดว่าเหมาะสมให้ลูก ๆ เพื่อช่วยในการเสริมสร้างจินตนาการให้กับเด็ก ๆ และเด็ก ๆ ส่วนใหญ่ก็จะชอบการ์ตูนมากกว่าที่เป็นภาพของจริง...

จนเด็กเริ่มโตขึ้นอยู่ในช่วงวัยรุ่น รูปแบบของการ์ตูนที่พวกเขาชอบก็เปลี่ยนไป เด็กวัยรุ่นไทยที่พอจะมีกำลังซื้อ มักจะนิยมอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นซึ่งสนุกสนานสนานมีให้เลือกมากมาย เรียกว่าติดกันจนแงมนจนผู้ปกครองหลายบ้านต้องเอือมระอาหรือถึงขั้นต้องบังคับกัน เพราะลูกๆของตนอ่านแต่หนังสือการ์ตูนจนไม่เป็นอันทำอย่างอื่น มีอยู่ช่วงระยะเวลาหนึ่งที่พวกผู้ใหญ่ในบ้านเราออกมาวิพากษ์วิจารณ์ถึงความรุนแรงและเรื่องเพศที่แอบแฝงมาในการ์ตูน แต่ก็เปรียบเสมือนไฟไหม้ฟางที่ไม่ได้ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงใดๆขึ้น

จนเมื่อประมาณปีที่แล้ว จะเริ่มสังเกตเห็นว่ามีการ์ตูนญี่ปุ่นประเภทหนึ่งวางแทรกอยู่บนแผงหนังสือบนปกมีตัวหนังสือเล็กๆเขียนว่า "เหมาะสำหรับระดับมหาวิทยาลัย" เพราะเนื้อหาของการ์ตูนประเภทนี้สื่อไปในเรื่องเพศหรือเป็นเรื่องเกี่ยวกับเซ็กส์โดยตรง และรูปภาพที่มีตั้งแต่วัยรุ่นๆ จนถึงระดับที่เรียกว่าหนังสือโป๊เลยก็มี อีกทั้งยังหาซื้อได้ง่าย เป็นเหตุผลให้การ์ตูนประเภทนี้ได้รับความนิยมอย่างรวดเร็วไม่เพียงแต่ในระดับมหาวิทยาลัยตามที่เขียนไว้บนปกเท่านั้น แต่ยังมีระบาดไปยังกลุ่มนักเรียนมัธยมทั่วไปอีกด้วย จนในขณะนี้หนังสือการ์ตูนประเภทนี้ออกมาวางขายเป็นจำนวนมาก ถึงขนาดที่ว่าจะต้องแบ่งพื้นที่ส่วนหนึ่งไว้สำหรับหนังสือประเภทนี้โดยเฉพาะ นอกจากนี้ยังได้รับความนิยมถึงขั้นที่มีการตีพิมพ์เป็นนิตยสารรายักษ์ ในแต่ละฉบับจะมีหลายๆ เรื่องแบ่งเป็นตอนต่อเนื่องกัน ทำให้ผู้อ่านต้องติดตามซื้อเล่มต่อไป เพื่อจะได้รู้ว่าการ์ตูนต่อไปจะเป็นอย่างไร นิตยสารดังกล่าวโฆษณาว่าผู้อ่านจะได้ฉีกการ์ตูนพร้อมชาวญี่ปุ่น เราจะทราบได้โดยง่ายว่าการ์ตูนเล่มใดเข้าข่ายประเภทที่ว่านี้ โดยสังเกตได้จากลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้

บนปกจะมีข้อความเขียนว่า "เหมาะสำหรับระดับมหาวิทยาลัย" หรือ UNIVERSITY RATE COMICS (ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องมีทุกเล่ม การ์ตูนประเภทนี้บางทีก็ไม่จำเป็นต้องมีข้อความดังกล่าว) นอกจากนี้อาจเขียนชื่อสำนักพิมพ์ว่า NEW PROJECT COMICS, NEW TYPE COMICS, FANTASY PROJECT, M.R. COMICS, และที่รู้จักกันดีของการ์-

ตูนประเภทนี้ส่วนใหญ่ จะเป็นภาพของผู้หญิงซึ่งเป็นตัวเอกของเรื่องที่มีรูปร่างเซ็กซี่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน้าอกที่มีขนาดใหญ่ แต่งตัวค่อนข้างโป๊ ซึ่งเป็นจุดขายภายในเรื่องได้เป็นอย่างดี ตัวอย่างของการ์ตูนประเภทนี้ที่ค่อนข้างเป็นที่รู้จัก เช่น HEN, GOLDEN BOY, 15หยกๆ 16ไม่หยกๆ, 2 สวยาห่วยๆ คุณนี้มีปัญหา เป็นต้น (ในความเป็นจริงต้องการเขียนรายชื่อทุกๆ เรื่องซึ่งอาจหมายถึงการเขียนบทความขึ้นใหม่ขนาดยาวสองหน้าขึ้นไป จึงยกตัวอย่างเฉพาะที่โด่งดังเป็นพิเศษ) ในที่นี้จะพูดถึงเฉพาะเรื่อง "15หยกๆ 16ไม่หยกๆ" เพียงเรื่องเดียว เนื่องจากมีข้อสังเกตบางประการ ที่ต้องการจะชี้ให้เห็นถึงลักษณะพิเศษของการ์ตูนประเภทนี้ว่าโครงสร้างของเรื่องแตกต่างจากการ์ตูนเรื่องอื่นอย่างไร

เรื่องย่อ (เล่ม 1-4) ตัวเอกของเรื่องชื่อ "ยูเมงะ มาซารุ" อายุ 17 ปี เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษา 5 ตัวเอกของเรามีความสามารถพิเศษตรงที่ถ้าฝันในช่วงเช้าก่อนตื่น และฝันนั้นไม่ใช่ฝันเปียก (ซึ่งเนื้อเรื่องจะแบ่งความฝันของพระเอกเป็น 2 แบบ คือ ฝันปกติกับฝันเปียก) เรื่องที่เกิดขึ้นในฝันนั้นจะเป็นความจริง มาซารุฝันว่าได้เจอกับผู้หญิงคนหนึ่ง และได้มีอะไรกับเธอในฝัน วันหนึ่งจึงได้พบกับตัวจริง เธอมีชื่อว่า "ฮิโต จินาสึ" แต่ปรากฏว่าเธอเป็นโรคแพ้ผู้ชาย ถ้ามีผู้ชายมาถูกตัว จะมีฝันขึ้นและหายใจไม่ออก มาซารุจึงอาสาที่จะช่วยแก้ไขอาการให้เธอ เรื่องดำเนินต่อไปโดยที่จะมีตัวละครผู้หญิงคนอื่นเข้ามาและทุกคนจะต้องมีอะไรกับพระเอกของเรื่องนี้ แต่มาซารุกับจินาสึไม่เคยมีอะไรกันจริงๆเลย คือพยายามจะมีแต่ไม่สำเร็จเพราะเธอแพ้ผู้ชายนั่นเอง

ข้อสังเกตประการแรก คือ นางเอกของเรื่อง (และของการ์ตูนประเภทนี้ทุกๆ เรื่อง) คือจินาสึจะมีหน้าอกใหญ่และเรือนร่างเซ็กซี่ซึ่งเป็นทีมนอนของการ์ตูนประเภทนี้ เพราะนี่เป็นจุดขายของเรื่อง ยิ่งไปกว่านั้นก็คือตัวละครที่เป็นผู้หญิงทุกคน (และเกือบทุกเรื่อง) จะต้องมิลักษณะดังกล่าว ซึ่งในความเป็นจริงไม่มีทางที่ทุกๆ คนในสังคมจะมีอะไรที่คล้ายคลึงกันได้ขนาดนั้น โดยเฉพาะตัวละครผู้หญิงบางตัวซึ่งก็ไม่ได้มีบทบาทเด่นหรือบางครั้งก็เป็นแค่ตัวประกอบฉาก

เท่านั้น ไม่จำเป็นจะต้องมีรูปร่างขนาดนั้นก็ ได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการสะท้อนความคิดของผู้วาด การดูที่มองเห็นผู้หญิงเป็นเพียงวัตถุทาง เพศเท่านั้น ผู้เขียนใช้วิธีการวาดแบบนี้ เพื่อความสะดวกที่จะให้ผู้หญิงทุกคนในเรื่อง สามารถที่จะใช้ เป็นสิ่งช่วยยกอารมณ์ของ คนอ่าน (ซึ่งเป็นจุดขายหลักของเรื่อง) เป็นการง่ายที่จะให้ตัวละครตัวใดก็ได้แสดง บทบาทหรือเพราะทุกคนมีลักษณะเหมือนกัน ทดแทนกันได้หมด การทำให้เหมือนกัน เช่นนี้เป็นบทพิสูจน์ข้อความข้างต้นได้เป็น อย่างดี เนื่องจากการทำให้เหมือนกันเป็น การลดเอกลักษณ์ของตัวละครซึ่งเป็นการ ลดคุณค่าของการเป็นมนุษย์ของตัวละคร ผู้หญิงให้กลายเป็นเพียงวัตถุทางเพศเท่านั้น

จากข้อสังเกตประการแรก ซึ่งกล่าว ถึงการลดเอกลักษณ์ของตัวละครฝ่ายหญิง ต่อไปจะกล่าวถึงการเพิ่มเอกลักษณ์ของตัว ละครฝ่ายชายซึ่งสังเกตได้อย่างง่ายดายเนื่อง จากทั้งเรื่องมีผู้ชายมีบทบาทเด่นเพียงคนเดียว ส่วนตัวละครฝ่ายตัวอื่นเป็นเพียงตัวประกอบ เท่านั้น(ในขณะที่มีตัวละครหญิงถึง 6 คนและ ที่สำคัญทั้ง 6 คนจะต้องมีบทออกจรรยกับพระเอกของ เรื่องทุกคน)และพระเอกก็เป็นคนที่มีอวัยวะเพศขนาด โทงูมิดปกติกว่าตัวละครชายอื่นๆ การเพิ่มเอกลักษณ์ ให้กับตัวละครฝ่ายชายและลดเอกลักษณ์ตัวละครฝ่ายหญิง ลักษณะนี้ได้ชัดเจน เป็นการคิดโดยใช้ผู้ชายเป็นศูนย์กลาง มุ่งนำเสนอผู้อ่านเพศชายซึ่งการอ่านการ์ตูนแบบนี้มากก าจทำให้ซึมซับความคิดแบบที่ผู้ชายเป็นศูนย์กลาง และผู้หญิงเป็นเพียงวัตถุทางเพศเข้ามาในสมองได้โดย ไม่รู้ตัว

นอกจากนี้ในแต่ละครั้งที่พระเอกของเรื่องมี อะไรกับตัวละครผู้หญิงได้แก่ อาชิโกะ (เพื่อนร่วมชั้น) จินาสึ (นางเอกซึ่งยังไม่ได้มีอะไรกันแต่พยายามจะมิ) จิชิโร (พี่สาวนางเอก) เทรุมิ (ครูฝึกสอน) จิชิโร (น้องสาว นางเอก) และแม่ของนางเอกซึ่งไม่ได้มีอะไรกันจริง เป็นแต่เพียงความฝัน แนนอนว่าแค่อ่านเพียงเท่านี้ เราก็จะต้องรู้สึกว้าวพระเอกของเรื่องเลวบริสุทธิ์จริงๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีอะไรกับครอบครัวของนางเอก

ทั้งครอบครัว แต่ถ้าอ่านจริงๆในเรื่องจะมีกระบวนการ สร้างความชอบธรรมบางอย่างที่ทำให้คนอ่าน ไม่รู้สึกว้าวพระเอกเลวมากขนาดนั้น แต่เป็นสิ่งที่ พอรับได้ เนื่องมาจากทุกครั้งพระเอกจะต้องถูกขก้นา เขาไปสุสานสวรรค์ที่ไม่มีทางเลือก ซึ่งจริงๆแล้ว เลือกทางอื่นก็ได้ แต่แน่นอนในเมื่อเป็นการดูแบบ นี้ก็ยอมจะต้องเลือกทางเลือกแบบนี้ คือเลือกที่จะมี อะไรกับหลายคนดังที่กล่าวมาแล้ว ที่น่าสนใจก็คือ การดำเนินเรื่องทำให้ผู้อ่านอยากที่จะติดตามได้อย่างเต็ม ปากเต็มคำว้าวพระเอกเป็นฝ่ายผิด ตัวอย่างเช่น ในครั้งแรกที่พระเอกมีอะไรกับอาชิโกะ เพื่อนร่วมชั้นซึ่ง มีประสบการณ์เรื่องนี้พอสมควรเป็นฝ่ายเชิญชวนเอง แถมยังเป็นคนพาพระเอกเข้าโรงแรมเองและออกค่านอง ไปด้วย ฝ่ายนางเอกซึ่งจิตใจยังสับสนตัดสินใจไม่ถูกก็ คล้อยตามไป จนถึงขั้นสุดท้ายก่อนที่ทั้งคู่จะเริ่มต้น พระเอกของเราก็ตัดสินใจที่จะกลับแต่อาชิโกะได้ใช้ เรือนร่างและท่าทางยั่วยวนจนทำให้มาซารุทนไม่ไหว

อาซีโกะให้เหตุผลว่าถ้าร่างกายมีความต้องการก็ควร จะตอบสนอง ซึ่งมาซารุก็นก็คล้อยตามและทำให้คนทั้งคู่ มีอะไรกันที่สุดในที่สุด เนื้อเรื่องพยายามทำให้เห็นว่ามาซารุ พยายามที่จะปฏิเสธอย่างสุดความสามารถแล้ว แต่เนื่องจากอาซีโกะมีความสามารถในการยั่ววน มากกว่า

อีกตัวอย่างหนึ่งคือ มาซารุและจิอาน้องสาว ของนางเอกซึ่งพยายามที่จะให้มาซารุมีอะไรกับตน ด้วยเหตุผลที่ว่าต้องการมอบความบริสุทธิ์ให้กับคนที่ ตนรัก (จิอานูแอบชอบมาซารุอยู่) และยังมีอีกตัวอย่าง ว่าถ้ามาซารุไม่ทำจะไปหาผู้ชายอื่น มาซารุมอง ไม่เห็นทางเลือกอื่นจึงจำเป็นต้องทำด้วยความจำใจ ตัวอย่างดังที่กล่าวมาแล้ว แสดงให้เห็นว่ามาซารุถูก สร้างให้ต้องพบกับสถานการณ์ที่ตัวเองเห็นว่า ไม่มีทางเลือกและทางที่มาซารุเลือกก็เป็นทางที่ เขาคิดว่าดีที่สุดในที่สุดแล้ว ทำให้ความผิดที่ตนก่อขึ้นเป็นสิ่งที่ จำเป็นต้องกระทำ และการสร้างความชอบธรรม ให้ฝ่ายชายเช่นนี้ก็เป็นกรตอกย้ำความคิดให้ผู้ชาย เป็นศูนย์กลางหนักเข้าไปใหญ่

ต่อจากนี้ไปถ้าพูดถึงการ์ตูน หลายคนคงจะไม่ อาจนึกถึงความน่ารักรวดใล่อีกต่อไป

ในกระบวนการผลิตการ์ตูนญี่ปุ่น ส่วนหนึ่ง ซึ่งมีความสำคัญไม่แพ้ส่วนอื่นๆเพราะถ้าขาดส่วนนี้ ไปคงไม่สามารถพิมพ์การ์ตูนออกมาจำหน่ายได้ นั่นคือ ส่วนการแปล และเช่นเดียวกัน การ์ตูนประเภทพิเศษ นี้ก็จะต้องมีผู้ถอดความจากภาษาญี่ปุ่นมาเป็นภาษา ไทย แต่หลายคนอาจจะไม่เชื่อถ้าบอกว่าผู้ที่มีส่วน ทำหน้าที่ดังกล่าว บางคนอยู่ใกล้ตัวเราเพียงนิดเดียว เพราะเธอทั้งคู่เป็นนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ เอกภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 4

ต่อไปนี้เป็นข้อความที่ถอดมาจากเพป บันท์ที่การสัมภาษณ์ของทั้งสองคน ซึ่งถามด้วย คำถามคล้ายกันแต่ต่างเวลากัน

ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งสองคนขออนุญาตไม่เปิดเผย ชื่อและภาพถ่าย)

๑ การการ์ตูนที่แปลเป็นอย่างไร

ตอนนี้เลิกแปลไปแล้ว เรื่องแรกแปลเรื่อง ZERO เป็นการ์ตูนธรรมดา เรื่องต่อมาคือ GOLDEN BOY เรื่องนี้ก็จะขอลาไปนิเทศฯ จริงๆก็ไม่คิด

ไปเยอะเลย ต้นฉบับที่รับมาก็จะถูกเซ็นเซอร์ มาแล้ว โดยใช้ตัวหนังสือปิดภาพที่น่าเกลียด ที่เป็นการ์ตูนไปก็มีเรื่องเดียว ส่วนเรื่องอื่นๆก็เป็น การ์ตูนธรรมดา

● เริ่มมาแปลการ์ตูนได้อย่างไร

จริงๆแล้ว ไม่ได้รับงานโดยตรง มีเพื่อนมา ถามว่าอยากแปลการ์ตูนมั๊ย พอดีกำลังว่างอยู่ก็เลย รับทำ ไม่ว่าจะส่งงาน รับงาน รับเงินก็จะผ่านเพื่อน ตลอด เราไม่เคยเจอสำนักพิมพ์โดยตรง อย่าง GOLEN BOYนี้ บนแผงจะมีของสองสำนักพิมพ์ เราก็ไม่รู้ว่ ันไหนมันของเราเพราะไม่ได้คิดจะซื้อมาอ่านอยู่แล้ว ส่วนเพื่อนที่เอางานมาให้เนี่ยเขาก็รับมาจากคนอื่น อีกที คือ คล้ายๆที่บ้านอยู่ใกล้กัน แล้วคนนั้นเขา รับ งานแปลการ์ตูนอยู่แล้ว ที่งานมันเยอะแล้วเขาว่า เพื่อนรู้ภาษาญี่ปุ่น ก็เลยมาถามว่าช่วยหน่อยได้มั๊ย งานมันก็เยอะก็เลยมาแบ่งๆให้เราก่า

๑ หมายความว่าการ์ตูนทุกเรื่องที่ได้รับมาก็มาจาก คนเดียวกัน

คนเดียวกันค่ะ ทุกเรื่องรับมาจากที่เดียวกัน หมด

๑ ในการแปลการ์ตูนยากมากมั๊ย ต้องใช้ความ สามารถมากแค่ไหน

ก็แล้วแต่เรื่องอย่างเรื่อง ZERO เนี่ย จะยาก มาก ต้องเปิดDICTIONARYแทบทุกตัวเพราะจะมีเรื่อง เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ด้วย แต่ถ้าแปลการ์ตูนผู้หญิง พุดคุยกันธรรมดาถึง่ายหน่อย

๑ แล้วเรื่องความพิถีพิถันในการใช้ภาษา กับเรื่อง ความถูกต้อง

ถ้าเป็นบริษัทๆที่ชื่อลิขสิทธิ์จากญี่ปุ่น เขาจะเอาของเราไปตรวจอีกครั้ง บางครั้งเขาก็เปลี่ยน คำพูดของเรา

๑ ถ้าเป็นอย่างGOLDEN BOYละ

อันนี้ก็ไม่รู้เหมือนกัน เพราะเราก็ไม่เคยอ่าน ก็เราพิมพ์ออกมาขาย

๑ รายได้เป็นอย่างไร

ตอนทำกับบริษัทลิขสิทธิ์จะได้เงินคืนหน้าละ 12 บาท แต่ที่รับมาจากเพื่อนได้หน้าละ 5 บาท คือ จริงๆต้องได้ 10 บาท แต่เราถูกหักคล้ายๆค่านายหน้า ด้วย

● เงินรายได้เป็นปัจจัยที่ทำให้เปลือหรือไม่

ใช้คะ ก็เพื่อนเขาทำงานมาแล้ว แล้วอีกอย่างมันก็ไม่ใช่แบบนั้นทั้งหมดด้วย อย่างเรื่องแรกคือ ZERO มันก็จะดี ก็ไม่คิดว่าเรื่องต่อไปจะเป็นแบบนี้

● เวลาเจองานที่มันปี เรามีสิทธิปฏิเสธได้หรือเปล่า

บางทีเราก็ก้าวใจ เพราะรับมาจากเพื่อนก็ไม่กล้าที่จะปฏิเสธเขา เขาอุตสาหะทำงานมาให้ตลอด แต่ก็ยอมรับว่า GOLDEN BOY เนี่ย เล่มแรกๆเขาจะเซ็นเซอร์มาให้ ซึ่งเราก็ยังไม่อะไรทำไร้อะไร อย่างคำพูดที่มันใช้ไหนาเกลียดจริงๆ เราก็จะแปลเสียงๆไปให้มันดูกลางๆที่สุด แต่ว่าหลังๆไม่รู้ว่างานเร่งหรือไรไม่รู้ เขาก็ไม่ยอมเซ็นเซอร์มาให้ มาแบบเหี้ยมๆเลย

● ปฏิกริยาของคนรอบข้างเป็นอย่างไร เวลาที่เขารู้ว่าเราแปลการ์ตูนปี

บางคนเห็นเขาก็ตกใจ ขนาดคนแปลบางทียังจะอ้วกเลย เล่มแรกๆ จะยังไม่เท่าไรหรือยังพอรับได้ ไม่ค่อยน่าเกลียด หลังๆบางที...แบบ...ก็ต้องยอมรับนะคะว่า ที่ญี่ปุ่นเรื่องแบบนี้เขาจะเสิร์กที่เรา แล้วอีกอย่าง GOLDEN BOY ก็เป็นการดูสำหรับผู้ใหญ่ด้วย บางทีมันใช้คำพูด...อื้อยจะตาย

- ตัวอย่างเช่น
 - อื้อยน่าเกลียดมากเลยนะ
- สื่อในเรื่องเพศตรงๆ
 - ไม่ๆมันไม่ได้ล่อตรงๆอย่างนี้นะ
- เป็นสองแง่สองง่ามหรือเปล่า

ไม่ลองแงะสองง่ามคะ ออกมาตรงๆเลย ซึ่งบางทีก็ต้องแปลเสียงๆไป น่าเกลียดขนาดที่ว่ามันไม่ควรเรียนลงไปเลยก็เลย

● ทำไมถึงได้เลิกแปล

หลังจากครอบครัวที่แล้วเสร็จ ก็ไปเที่ยวต่างประเทศนานมากเป็นเดือน พอกลับมาก็ขาดการติดต่อกับเขาไปนาน ก็เหมือนกับเลิกไปโดยปริยาย แล้วอีกอย่างก็มึงงานอื่นทำด้วย เป็นแปลวิดีโอภาษาญี่ปุ่น

เป็นละครออกทีวี

● ช่วงที่ยังแปลอยู่ ที่บ้านทรานหรือเปล่า

น้องสาวรู้ พ่อแม่ก็รู้แต่ไม่ได้ให้เขาดูว่าเป็นอย่างไร ก็เคยบอกว่าการ์ตูนที่เอามาแปลปีจึงเลย เขาก็ยังบอกวาวัวญี่ปุ่นก็อย่างนี้แหละ แต่ที่บ้านก็ไม่ได้ซีเรียสกับเรื่องนี้อยู่แล้ว อย่างเรื่องเพศเขาก็ไม่ได้ปิดบังรู้ไว้บ้างก็ดี

● คิดว่าเด็กที่อ่านการ์ตูนแบบนี้จะทำให้ใจแตกหรือเปล่า

ก็แล้วแต่คนอ่าน การ์ตูนถ้ามันน่าเกลียดเกินไปก็ไม่ได้ เหมือนหนังฝรั่งมันก็ต้องมีบทเลิฟซีนแทรกเข้ามาทุกเรื่องอยู่แล้ว จริงๆก็ต้องแล้วแต่สังคมด้วย การที่เราเอาการ์ตูนญี่ปุ่นมา มันน่าจะดูสังคมเรามากกว่า อย่างที่ญี่ปุ่นสังคมเขาจะเปิดกว้างมากกว่าอย่างโทรทัศน์เวลาตีๆก็จะมีหนังฝรั่ง มีอะไรมาขายเป็นทีวีผู้ใหญ่

● การ์ตูนแบบนี้ที่ญี่ปุ่นมีมากแค่ไหน

ก็เยอะนะ พูดจริงๆสังคมที่โน้นก็ค่อนข้างเสียดาย เขาจะเป็นแบบ SEX เกือบคณะละ เขาจะเครียดกับงานมาก เวลาแสดงออกเขาจะออกมาค่อนข้างรุนแรงไม่เหมือนกับฝรั่ง

● สังคมญี่ปุ่นจริงๆในช่วงวัยรุ่นเป็นอย่างมากจริงๆหรือไม่หรือเป็นแค่จินตนาการของคนวาด

บางส่วนก็จริง เช่นเวลาขึ้นรถไฟแน่นอนๆมีคนมาลวนลาม แล้วอย่างเด็กวัยรุ่นการที่จะมีอะไรกันก่อนแต่งงานเริ่มจะเป็นเรื่องธรรมดาแล้ว อันนี้เป็นเรื่องจริง แต่อย่างรุ่นคนมีอายุหน่อยก็จะรับไม่ได้ โดยเฉพาะในสังคมเมือง นับวันจะยิ่งไปทางตะวันตก

● การดูแบบนี้จะติดตลาดอีกนานมั๊ย

พูดตามตรงสังคมไทยจะปิดเรื่องนี้มาก พอมีอย่างนี้ออกมาคนก็จะยิ่งอยากอ่านยิ่งอยากรู้ อีกอย่างเด็กผู้ชายก็ชอบGOLDEN BOYนี่ก็จะวนอ่านกันทั่วห้อง

● คิดว่าการดูในปีต่างกับหนังสือไปอย่างไร

มันก็นำเสนอในเรื่องเดียวกัน อีกอย่างการดูจะเข้าถึงกลุ่มเด็กๆได้ง่ายกว่าด้วย

● ถ้าอย่างนั้นคำที่เขียนบนปกว่าเหมาะสำหรับระดับมหาวิทยาลัยเป็นการโฆษณาเชิญชวนหรือเปล่า

จริงๆเจตนาของเขาคิดว่าเป็นการแปลมาจากของญี่ปุ่นอีกทีมากกว่า หน้าปกเขาจะเขียนให้รู้เลยว่าเรื่องนี้ไม่เหมาะกับเด็กนะ ซึ่งกฎหมายที่โน้นก็ค่อนข้างเข้มงวดพอสมควร

● หมายความว่าจะไม่ขายให้เด็ก

ก็ไม่แน่ใจนะ คิดว่าเป็นอย่างนั้น แล้วคิดว่าคนที่โน้นจะอยู่ในระเบียบมากกว่า อย่างเขาจะมีกฎเกณฑ์ว่าถ้าอายุยังไม่ถึง20เนี่ย ห้ามดื่มเหล้าสูบบุหรี่ แต่ไอที่แอบขายเราไม่รู้นะ

● ถ้าอย่างนั้นคิดว่าเมืองไทยควรจะทำอย่างไร

ของเรามันน่าจะอยู่ที่หลายๆฝ่าย อย่างสำนักพิมพ์ก็น่าจะมีความรับผิดชอบหน่อย ในกรณีจะเลือกอะไรก็มันดีๆเข้ามา ผู้ปกครองก็น่าจะดูแลเพราะการดูการ์ตูนก็มี เราเป็นคนแปลเนี่ยก็ลำบากใจที่สุดเพราะรับงานเขามาแล้ว บางทีไอ้ที่ทำไม่ได้ก็ต้องทำให้ได้ ใครๆก็ต้องคิดหั้นกันว่าอยากมีรายได้ตลอดไปเรื่อยๆ ถ้าเขาให้งานมาแล้วเราไม่รับ เรื่องพวกนี้จะโดนตัดไปโดยปริยาย สมัยนี้คนรู้ภาษาญี่ปุ่นเยอะ

เยอะ ไม่ต้องจ้างเขาก็ได้ ก็เจอเหมือนกันอย่างที่ไปแปลวิดีโอบางคนจะมีการขอยุติบ้าง ไม่รับงานบ้าง งานก็จะตกอยู่กับคนอย่างเราที่รับหมด อะไรมาก็ได้ เขาจะให้คนอย่างนี้ก่อน

หลังจากคุยกับคนแรกมาพอสมควรแล้วเรลองมาคุยกับคนที่ 2 บ้าง

● เคยแปลเรื่องอะไรบ้าง

ก็เรื่องHEN กับอีกเรื่องนึงไม่รู้ภาษาไทยชื่อเรื่องว่าอะไร แต่เรื่องก็จะคล้ายๆกันผู้หญิงเป็นเลสเบียนอะไรทำนองนั้น นอกจากลองเรื่อง แล้วเรื่องอื่นก็เป็นการ์ตูนธรรมดา

● เริ่มต้นมาแปลการ์ตูนได้อย่างไร

เหมือนเขาทำงานแปลอยู่แล้วพอดีงานมันเยอะก็ติดต่อให้เราช่วยแปล เวลาว่างเขาก็จะเอามาให้

● เป็นเพื่อนคนเดียวกับของอีกคน(คนที่1)หรือเปล่า

ใช่ค่ะต้นสายเป็นคนเดียวกัน

● แปลยากมั๊ย

ถ้าเทียบกับการดูธรรมดาก็ง่ายกว่าหน่อยแต่มันต้องใช้ SENSEในการเดา เพราะคำพูดจะน้อยมันจะลงไปในเรื่องอย่างนั้น ซึ่งตัวเองก็ยังไม่เชี่ยวชาญก็ต้องเดาว่ามันหมายถึงอย่างนี้หรือเปล่า เพราะภาษามันจะไม่โจ่งแจ้งออกมา

● เวลาแปลต้องหลีกเลี่ยงคำที่น่าเกลียดหรือเปล่า

ก็ควรจะต้องหลีกเลี่ยงบ้าง ถ้ามันพอเขียนได้ไม่ทุเรศมากก็จะเขียน แต่ถ้ามันแบบ... ต้องยกตัวอย่างเช่น...เออ...อย่างผู้หญิงชอบพูดกับผู้ชายว่า...เออ... ยังไงละ "ใส่อะมาสิ" ก็จะไม่เขียนเป็นคำว่า "ตรงนี่สิ" อะไรอย่างเนี่ย

● เรื่องแรกที่แปลเป็นอย่างนี้หรือเปล่า

ตอนที่แปลเราก็ไม่รู้ว่ามันจะเป็นโป๊ๆแต่เล่มแรกทีมาก็เป็นอย่างนี้เลย

● ที่บ้านรู้หรือเปล่า

ก็รู้ที่บ้านก็รู้หมด น้องชายก็มาเดินเฉียดๆ เวลาเราแปลเราก็จะพยายามปิดๆ พิศาวก็ดู เอามาเปิดดูรูป แม่ก็เห็นก็ไม่ได้ว่าอะไร เขาเห็นก็ถามว่าเดี๋ยวนีแปลการ์ตูนโป๊หรือ แต่เขาก็ไม่ว่า

● แล้วตอนนี้ยังแปลอยู่หรือเปล่า

ตอนนี้ไม่ได้ทำแล้ว เพราะว่างานมันก็ไม่มีการแปลของอีกสำนักพิมพ์หนึ่ง เป็นการ์ตูนเด็กผู้ชาย

ต่อสู้กันธรรมดา

● ปฏิกริยาของคนรอบข้างเป็นอย่างไร

เราก็ไม่ได้ปิดบังอะไร เวลาเพื่อนผู้ชายเดินมาก็ต้องบิดๆหน่อย เพราะพวกนั้นมันจะแยงดูจริงๆถ้าเป็นเพื่อนผู้หญิงเราก็จะเฉยๆ แต่เป็นเพื่อนผู้ชายเราก็จะอายๆ คือ ไม่ได้อายที่แปลแต่อายที่เป็นผู้ชายมาดู

● คิดว่าการอ่านการ์ตูนพวกนี้มีผลทำให้เด็กใจแตกหรือเปล่า

ก็คิดว่าสังคมญี่ปุ่นเลียนแบบตะวันตก อย่างตอนนี้เรื่องการสูบบุหรี่ เรื่องเซ็กส์อะไรอย่างเนี้ย แต่ทางยุโรปเขาก็เป็นอย่างนี้ของเขามานาน แล้วเราก็จะดูว่ามันไม่มากแต่ที่ญี่ปุ่นเลียนแบบมา พูดจริงๆแล้วระดับมันก็เท่ากับยุโรป แต่เราจะรู้สึกว่ามันมากกว่า รุนแรงกว่าเพราะเมื่อก่อนเราจะเห็นแต่ภาพญี่ปุ่นที่หมึมๆ คิดว่าเขาเก็บกดด้วย อย่างได้ยินมาว่าสาวออฟฟิศเวลาเลิกงานเขาก็จะไปเที่ยว แล้วก็แต่งตัวแบบเซ็กส์หน่อยๆขึ้นไปเดินบนฟลอร์ตามผับตามบาร์ ก็เก็บกดเพราะสังคมมันค่อนข้างจะบีบคั้นต่อไปก็คงยิ่งกว่านี้ ไม่น่าเมืองไทยก็อาจจะตามญี่ปุ่นไปก็ได้

ครบทุกเรื่อง สดทุกเรื่อง

ข่าวสด

การเข้ามาของ "จีนจิ้ง" และรากทางวัฒนธรรม

ปฏิกริยาแห่งความไม่พอใจของผู้ปกครองต่อเนื้อหาที่ก้าวร้าวและหยาบไลน์ของหนังสือการ์ตูนเรื่อง "จีนจิ้ง" เกิดขึ้นในสถานการณ์ที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง น่าสนใจตรงที่ "เอแบคโพล" ของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ เปิดผลสำรวจการมีเพศสัมพันธ์วัยเรียนของนักเรียนและนักศึกษาทั่วประเทศ

ปรากฏว่า เด็ก นักเรียน นิสิตนักศึกษา ยุคใหม่ มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปนิยมมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนทั้งสถาบันเดียวกันและต่างสถาบัน และลดความนิยมในการยุ่งเกี่ยวกับหญิงโสเภณีหรือการขึ้นครุกับหญิงบริการ

นี่ย่อมเป็นภาพสะท้อนที่ "เอแบคโพล" วิเคราะห์ว่า เป็นแนวโน้มใหม่อันแสดงว่าหญิงไทยยุคใหม่ส่วนมาก เลิกค่านิยมรักจนลงแล้ว

ขณะเดียวกัน ในอีกด้านหนึ่ง วัยรุ่นไทยที่เป็นชายก็มีความกล้าในการแสดงออกทางเพศ บิดเบี่ยงและโจ่งแจ้งมากยิ่งขึ้น

เปิดเผยและโจ่งแจ้งเหมือนกับที่ปรากฏในการ์ตูนเรื่อง "จีนจิ้ง"

กิ ความห่อหุ้มของครูผู้ปกครองต่อกรณีแสดงออกอย่าง บิดเบี่ยงและโจ่งแจ้งทั้งในแง่ความก้าวร้าวและหยาบไลน์ผ่านการ์ตูนเรื่อง "จีนจิ้ง" อาจกล่าวได้ว่ามิได้เป็นปรากฏการณ์อย่างใหม่

หากแต่เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ยุค "ออสการ์" และ "กุนลอบแวร์ชายส์" มาแล้ว

นี่ก็คือ สภาพการไหลบ่าเข้ามาของวัฒนธรรมอันเป็นสิ่งแปลกแยกอย่างยิ่งกับสภาพที่เกิดขึ้นและดำรงอยู่ในวัฒนธรรมของไทย

- ประเด็นสำคัญ เป็นการแสดงออกในเรื่องทางเพศอย่าง บิดเบี่ยง
- ประเด็นสำคัญและที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้นกว่านั้นก็คือ เป็นการแสดงออกในเรื่องทางเพศที่สื่อทางแนมโปในเรื่องที่เป็นการบิยฉบนทางเพศ
- เป็นเรื่องของเด็กทะเล้ง และเป็นเรื่องอันล่อแหลมทางเพศ

๒/๖๖ ๖๖๖ To entertain

และเป็นเรื่องที่ทำทลายต่อรากฐานในทางวัฒนธรรมของ ไทยว่าแข็งแรงแรงมากน้อยเพียงใด

พ ลการสำรวจวิจัยของมหาวิทยาลัยอีสต์สมิธเรียนบริหารธุรกิจยืนยันอย่างเป็นรูป
ธรรมว่าสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงไปมากเกินกว่าที่คิด

สิ่งเหล่านี้ย่อมมาพร้อมกับสิ่งที่เรียกว่าความเจริญสมัยใหม่ซึ่งเป็นเรื่องทันสมัย
เป็นความทันสมัยที่ลึกลับไทยเปลี่ยนแปลงในทางความคิด ไขว้กันด้วยการรุกราน
ลงส่วนตัวในท้องถิ่นแบบเดิม

อย่าว่าแต่การ์ตูนเรื่อง "ซินจัง" เลยที่จะส่งผลทำให้เด็กวัยรุ่นตอนต้น (11-14 ปี)
เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางความรู้สึกนึกคิดที่ก้าวร้าวและค่อนข้างก้าวไกลไปในเรื่องหยาบ
โล้นทางเพศมากยิ่งขึ้นหากแต่การเข้ามาของแนวคิดใหม่วัฒนธรรมใหม่ก็ก่อผล
เห็นอย่างลึกซึ้ง

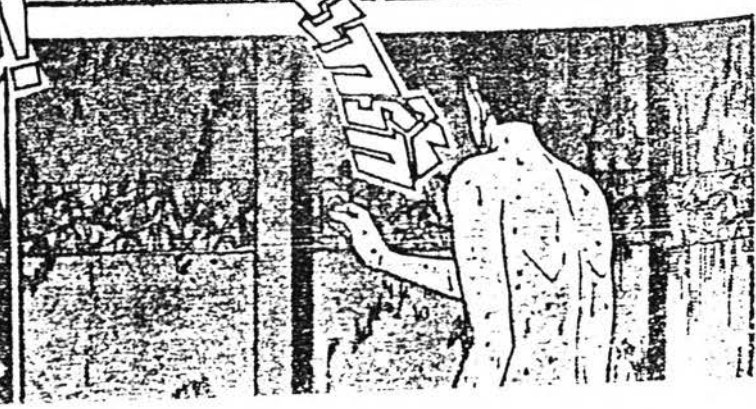
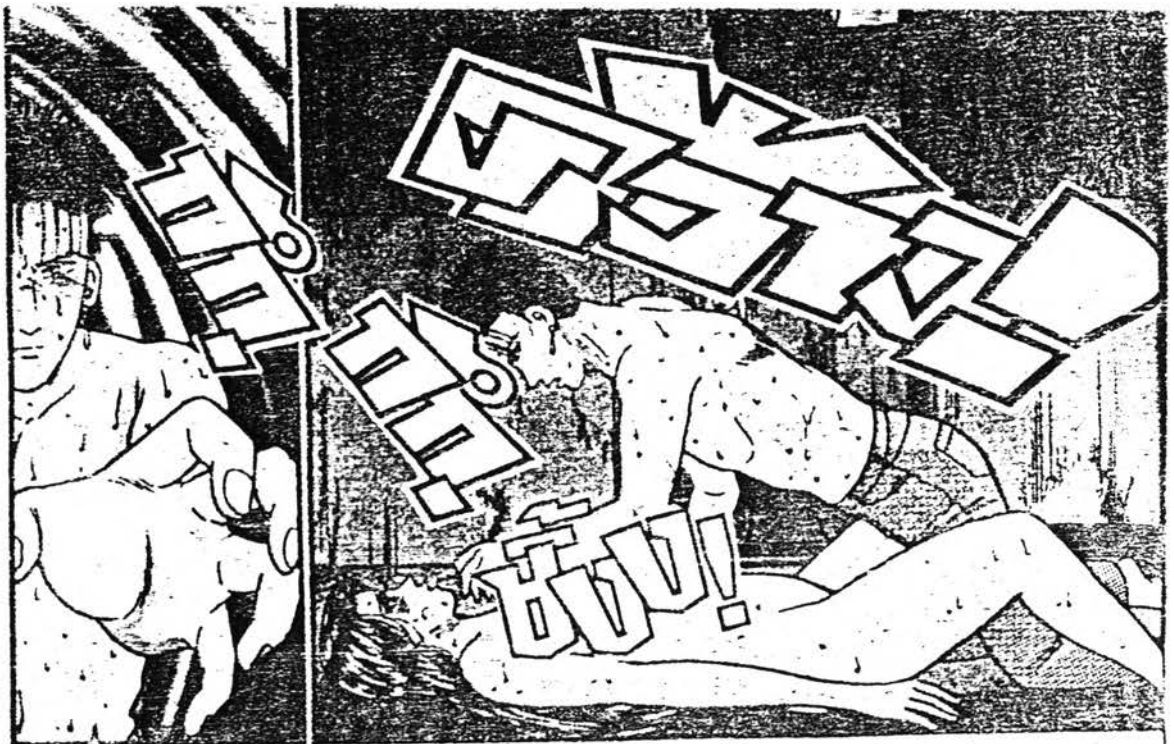
ยิ่งนิตยสารอย่าง "คอสโมโพลิแตน" ได้รับความนิยมมากเพียงใด
ยิ่งฉายภาพที่สตรีไทยในกาช้างหน้าอะ "เปิดกว้าง"
อย่างเสรีทางเพศมากขึ้นเพียงนั้น

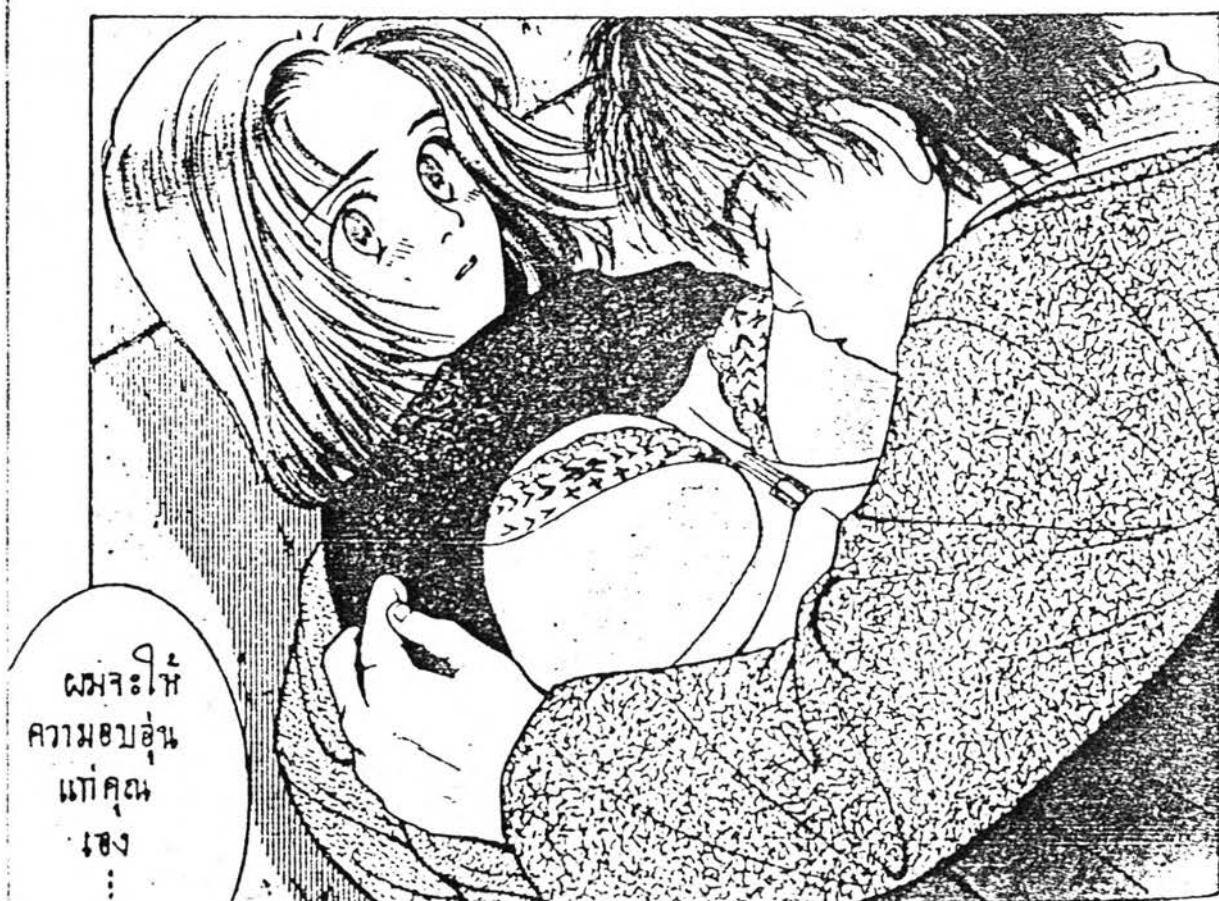
ไ นกระแสแห่งความมั่นคงและผลสะท้อนเนืองจากการไหลบ่าเข้ามาของวัฒนธรรม
จาก "ที่อื่น" การต่อต้านอย่างเดียวดูเหมือนจะไม่เพียงพอเสียแล้ว
บทบาทของ พระพิศาลธรรมพาทิ อาจกลายเป็นเรื่องล้าสมัยไปแล้วก็ได้ในสายตา
ตาของเด็กยุคใหม่และสตรียุคใหม่ แม้ว่าจะเต็มไปด้วยความห่วงใยและด้วยความ
ปรารถนาดีอย่างซึ้งก็ตาม

สังคมต้องการ "ผู้นำ" ทางความคิดที่มีได้มีเพียงความห่วงใยและความปรารถนาดี
อย่างเดียว ที่สำคัญเป็นอย่างมากก็คือ ต้องการคนที่มีความห่วงใย มีความปรารถนาดี
ขณะเดียวกัน ก็มีความเข้าใจระดภาพที่พลิกผันและเปลี่ยนแปลงไปแล้ว

สังคมต้องการ "ผู้นำ" ที่รู้เท่าทันกับความเป็นจริงที่เกิดขึ้น และดำรงอยู่ในทางสังคม
รู้จักจำแนกแยกแยะและเลือกสรร

นั่นก็คือ รู้จักรับอย่างวิพากษ์ เลือกที่ดี ทิ้งที่เสีย เลือก
แก่น ทิ้งกากอันเป็นขยะ

ประวัติผู้เขียน

นางสาวจตุมา เพชรรัตน์ เกิดวันที่ 16 มกราคม 2518 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจาก
ภาควิชา วารสารศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เมื่อปีการศึกษา 2538
จากนั้นก็เข้าศึกษาระดับปริญญาโทที่ภาควิชาวารสารสนเทศ สาขาวิชาการหนังสือพิมพ์ คณะ
นิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2539

